

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982- 1983

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

15 FEBRUARI 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	169
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	171
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	181
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	182
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	183
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	187
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	190
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	191
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	206
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	206
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	206
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	206

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 15 van 11 januari 1983 van de heer J. VALKENIERS

DIR V — Investing

Hoe werd de DIRV tot nu toe in de praktijk toegepast? Hoeveel geld werd door de Vlaamse Gemeenschapsregering reeds in DIRV geïnvesteerd?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik het volgende mededelen.

Op woensdag 17 november 1982 interpeleerde de heer N. De Batselier over de DIRV-actie en het beleid rond de micro-electronica. In mijn antwoord heb ik een uitvoerig overzicht gegeven van de DIRV-actie.

De leden van de Vlaamse Raad zullen eerstdaags een overzicht ontvangen van het economisch en werkgelegenheidsbeleid dat het afgelopen jaar werd gevoerd. In dit overzicht wordt de DIRV-campagne zeer gedetailleerd toegelicht.

Wat de investeringen van de Vlaamse Regering in de DIRV betreft, verwijs ik naar het begrotingsdecreet van de Vlaamse Gemeenschap.

In de begroting komen meerdere artikelen voor waarop de uitgaven met betrekking tot de DIRV-campagne aangerekend worden. Gelet op de vele facetten van de DIRV-campagne enerzijds en op het specialiteitsbeginsel dat de begroting kenmerkt anderzijds, is dit vanzelfsprekend.

Vraag nr. 18 van 11 januari 1983 van de heer J. ANSONS

Windenergie — Onderzoeksprogramma's

Door de drastische olieprijsstijgingen sinds 1973 en de bezorgdheid om milieu en gezondheid staat de windenergie nu volop in de belangstelling, en is zij meer dan ooit onderwerp van allerlei studies. In vele landen zijn er nationale windenergie-onderzoekprogramma's van start gegaan. Centraal in deze programma's staat de ontwikkeling van grote molens die elektriciteit leveren aan het elektriciteitsnet. Dergelijke programma's lopen reeds in Denemarken, Zweden,

Noorwegen, West-Duitsland, Groot-Brittannië en Nederland. Ook de VS en Canada hebben door de overheid gefinancierde onderzoeksprogramma's.

Graag vernamen wij van de geachte voorzitter van de Vlaamse Regering :

1. in hoeverre heeft de Vlaamse overheid, gezien de grote energieafhankelijkheid, reeds onderzoeksprogramma's inzake windenergie opgezet;
2. participeert de Vlaamse overheid eventueel in binnenlandse of internationale projecten;
3. indien het antwoord op a en/of b positief luidt, bekwamen wij graag een overzicht van de aan gang zijnde onderzoeksprogramma's;
4. tevens bekwamen wij dan graag een antwoord op de vraag of er reeds conclusies getrokken en prognoses gemaakt worden i.v.m. dit onderzoek, en welke die conclusies en prognoses zijn;
5. zo er nog geen onderzoeksprogramma's aan de gang zijn, zouden wij graag weten of er eventueel voor de onmiddellijke toekomst studieprojecten op stapel staan, en of de Vlaamse overheid eventueel gaat participeren in binnenlandse of internationale onderzoeksprogramma's ;
6. zo er geen onderzoeksprogramma's aan de gang zijn en zo er ook geen studieprojecten voor de onmiddellijke toekomst op stapel staan, en zo de Vlaamse overheid noch op binnenlands niveau, noch op internationaal niveau aan onderzoeksprogramma's inzake windenergie participeert of zal participeren, vernamen wij graag de reden van de totale afwezigheid van de Vlaamse overheid inzake het onderzoek betreffende windenergie.

Antwoord

Op het gebied van de windenergie zijn op het niveau van het Gewest nog geen initiatieven genomen.

Ik heb vastgesteld dat het geachte lid dezelfde vraag heeft gericht tot de Staatssecretaris voor Energie, die daarop een antwoord verstrekt wat de op nationaal vlak lopende projecten betreft.

Ik vestig er echter de aandacht op dat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de Gewestvorming (art. 6, § 1, VII, lid 1, f) als regionaal aanmerkt: „de nieuwe energiebronnen voor zover zij van lokaal belang zijn of in het verlengde liggen van het industrieel onderzoek dat tot de gewestelijke bevoegdheid behoort”.

Deze problematiek wordt verder onderzocht in het licht van de hefbomen voor een vernieuwd industrieel beleid waarvoor wij de integrale overheveling van het nationale naar de regionale overheid nastreven.

Zodra dit zal zijn gerealiseerd zal een evaluatie worden opgemaakt van de bestaande initiatieven en kunnen passende maatregelen worden genomen in de toepassingsdomeinen die uit alle oogpunten maar hoofdzakelijk vanuit economisch standpunt verantwoord zullen blij ken.

Vraag nr. 19
van 11 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

LPG-terminal te Kallo — Veiligheidsvoorschriften

Het Belgisch Brandtijdschrift van december 1982 (nr. 63) brengt onder de titel „Leorzame branden ” uitvoerig commentaar en interessante informatie over de LPG-ontploffing te Tienen op 22.4.1982.

Ingevolge een breuk van de afsluiter ontsnapte gas uit een fles. Door het ontspannen van dit gas werd de fles als een raket in alle richtingen voortgestuwd waarbij een gaslaag werd gevormd. Leidingen werden door deze ontploffing weggerukt. Een vonk deed de gaslaag ontvlammen. Het brandend gas warmde de nabij liggende flessen op die op hun beurt ontploften.

Deze LPG-ontploffing verwonde als bij wonder slechts lichtelijk een werknemer maar de materiële schade is aanzienlijk nl. ongeveer 5.500.000 F.

Ik herinner tevens aan de explosie van een LPG-vrachtwagen op de camping te Los Alfaques in Spanje waarbij 128 doden te betreuren waren.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Het is normaal dat bij het operationeel stellen van LPG-terminal een resem voorzorgsmaatregelen worden getroffen om gaslekken en/of ontploffingen te voorkomen.
Wie bepaalt uiteindelijk de noodzakelijke veiligheidsvoorschriften en wordt verantwoordelijk gesteld bij een eventuele ramp?
2. Een menselijk falen in een LPG-installatie kan desastreuze gevolgen met zich brengen.
Is al het personeel (50 ? mensen) dat in de LPG-terminal te Kallo wordt tewerkgesteld goed opgeleid en met de technieken vertrouwd? Bij wie berust deze verantwoordelijkheid?
3. Als slechts één gasfles te Tienen en één vrachtwagen te Los Alfaque zo'n ravage veroorzaken, wat kan dan in het slechtste geval een gaslek en/of gasontploffing in de LPG-terminal te Kallo als resultaat hebben?
4. Hoe groot is de verzekeringsom voor de LPG-terminal te Kallo? Werd dit bedrag van overheidswege bepaald of ligt de keuze bij de exploitant zelf?
5. Wie betaalt de niet gedekte schade wanneer de verzekeringsom, wegens de schade aan mensenlevens en goederen toebehorende aan derden, ontoereikend is?
6. Hoeveel bedraagt de afstand van de eerste nabijgelegen industriebedrijven en woonkern?
7. Bestaat voor de LPG-terminal de Kallo een rampenplan?

Antwoord

LPG-terminals worden door de wet aangemerkt als hinderlijke bedrijven van categorie 1, waarvoor de

veiligheidsvoorschriften door de nationale overheid worden vastgesteld.

De nationale overheid is eveneens bevoegd voor de controle op de arbeidsbescherming en de interne politie op de exploitatievergunning, alsmede voor het opstellen van een rampenplan voor industriële zones.

Het komt de Vlaamse Executieve niet toe verplichtingen op te leggen inzake het minimum bedrag van de verzekering aan te gaan door de exploitant van dergelijke bedrijven. Evenmin is zij bevoegd om uit te maken wie de niet door de verzekering gedekte schade ingeval van een ongeval dient te betalen.

De exacte afstand naar de woonkern (zowat 2.000 m) en naar de nabijgelegen industriebedrijven kan worden verkregen bij het betrokken gemeentebestuur. De eerste huizen van Kallo bevinden zich op ongeveer 1.600 m. Bij de keuze van de inplanting werd bepaald dat er zich geen naburige industriële bedrijven met een grote personeelsbezetting mogen bevinden op minder dan 300 m van de eigenlijke inrichting.

Vraag nr. 22
van 2 februari 1983
van de heer A. BOURGEOIS

Openbaar ambt — Spreidingsbeleid openbare diensten

Het komt mij voor dat in ons land de openbare diensten nog steeds veel te sterk gecentraliseerd en geconcentreerd blijven in enkele grote centra als Brussel en Antwerpen.

Personeelsleden uit de provincies, die slagen in een examen bij het Vast Wervingssecretariaat en aangenomen worden, zien zich meestal aan het werk gesteld te Brussel en te Antwerpen met treinverplaatsingen van 2 tot 4 uur per dag en dit gedurende vele jaren.

Een bewust en doorgezet beleid van decentralisatie, deconcentratie en spreiding zou na verloop van enkele jaren kunnen bijdragen om de situatie van overconcentratie van personeel in een paar centra en gebrek aan jobs in de meeste andere delen van het land te milderen, met zeer veel gunstige neveneffecten op vele gebieden : kostenbesparingen, verbetering van familiale situaties, minder verkeersspitsen op spoor en wegen, minder ontvolking in de meer afgelegen landelijke gebieden.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. Of er in ons land, zoals in Nederland bv. een planing voor spreiding van overheidsdiensten bestaat en of er ook een spreidingsbeleid gevoerd wordt en hoe?
2. Welke initiatieven werden in de voorbije jaren genomen om tot spreiding van overheidsdiensten over te gaan, welke realisaties werden uitgevoerd, op hoeveel personeelsleden hebben ze betrekking.

3. Welke initiatieven mogen in de toekomst verwacht worden?

Antwoord

De Vlaamse Executieve heeft beslist Brussel-Hoofdstad aan te duiden als vestigingsplaats van de hoofdbesturen en van de algemene diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De problemen in verband met de inplanting van de buitendiensten worden op dit ogenblik onderzocht.

Verwacht mag worden dat de Vlaamse Executieve ter zake een beslissing zal nemen in de loop van dit jaar.

Vraag nr. 26
van 7 februari 1983
van de heer A. LARIDON

Commissariaat-generaal voor de internationale culturele samenwerking — Werking en toezicht

Bij decreet van 8 juli 1980 werd een Commissariaat-generaal voor de internationale culturele samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap opgericht.

Dit Commissariaat-generaal trad in werking op 1 juli 1982.

Betreffende het personeel werden door het Rekenhof bezwaren geopperd in verband met de diploma's en de ervaring van 104 onregelmatig benoemde ambtenaren op een personeelsbezetting van 122, wat niet belet heeft dat een zeker aantal van hen werd gedetacheerd bij andere instellingen.

Betreffende de statutaire oprichting van een raad voor advies en van een programmatiecomité werd totnogtoe niets ondernomen (artikelen 6 en 8 van voornoemd decreet).

De werking van deze nieuwe parastatale instelling lijkt mij nogal bedenkelijk en weinig bevorderlijk voor de faam van de Vlaamse Gemeenschap in het buitenland, wat tenslotte toch de bedoeling was.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. hoe het toezicht op de leiding van het Commissariaat-generaal wordt uitgeoefend;
2. wat de Minister van zins is te doen om de wettelijke en statutaire bepalingen bij dit Commissariaat-generaal te doen naleven?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

De vraag valt in eerste instantie in de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur aan wie ze eveneens werd gesteld.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 211
(zitting 1981-1982)
van 14 oktober 1982
van de heer F. GEYSELINGS

„ Het Zoute ” aan de Belgische Oostkust — Voorlopige bescherming

Het Zoute aan de Belgische Oostkust staat in het nieuws omdat het aldaar gelegen duingebied gevaar loopt omgevormd te worden in een jachthaven niet-tegenstaande het op het gewestplan Brugge-Oostkust voorkomt als natuurgebied met wetenschappelijke waarde.

Er wordt beweerd dat het bedreigd duingebied in het Zoute vorig jaar door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen een voorlopige rangschikking kreeg. Tot op heden bleef echter de definitieve bescherming uit.

Kan de geachte Minister mij zeggen waarom er nog steeds geen definitieve bescherming uit de bus is gekomen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag betreffende de Zwinbosjes te Knokke kan ik het geachte lid melden dat de beslissing voor de definitieve rangschikking als landschap een tijdlang werd uitgesteld in afwachting van de resultaten van besprekingen gevoerd in een interministeriële werkgroep samengesteld door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

De werkgroep had tot doel de globale problematiek rond jachthavens aan de Kust vanuit verschillende hoeken te benaderen.

Op 14.01.83 is voornoemde commissie tot de conclusie gekomen dat, ondanks het feit dat dit project economische en toeristische troeven in zich draagt, deze werkgroep in de huidige omstandigheden, zich slechts kan houden aan de tijdens vorige vergaderingen ingenomen standpunten ter zake, namelijk dat om redenen van stedenbouwkundige aard en het ongunstig advies van de Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen, geen jachthaven op deze plaats kan ingeplant worden.

Diezelfde dag nog, gaf ik dan ook de opdracht aan de administratie het dossier genaamd „ de Zwinbosjes ” volgens de wettelijke procedure klaar te maken om tot de definitieve bescherming over te gaan.

Vraag nr. 18
van 4 november 1982
van de heer C. DE CLERCQ

Willebroek — Bescherming Sint- Nikolaaskerk en omgeving

Tegelegenertijd werd een voorstel tot bescherming voor de Sint-Niklaaskerk, voor de huizen langs de A. Van Landeghemstraat en voor de brouwerijgebouwen tussen A. Van Landeghemstraat en het Zeekanaal ingediend.

Mag ik vernemen welk gevolg aan deze driedubbele vraag tot bescherming werd voorbehouden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat voor de Sint-Niklaaskerk te Willebroek een beschermingsvoorstel wordt voorbereid.

De omgeving daarentegen, inzonderheid de huizen aan de Van Landeghemstraat en de brouwerijgebouwen tussen voornoemde straat en het zeekanaal, kan niet voor enigerlei bescherming in aanmerking komen.

Vraag nr. 23 van 19 november 1982 van de heer J. CAUDRON

Tweemaandelijks tijdschrift „ Monumenten en Landschappen ” — Oplage en aantal abonnementen

Sinds een jaar verschijnt M & L, Monumenten en Landschappen tweemaandelijks tijdschrift uitgegeven ... in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Rijksdienst van Monumenten- en Landschapszorg.

Graag vernam ik:

- de oplage van dit tijdschrift;
- het aantal abonnementen, zowel betalende als niet betalende.

Ik stel vast dat in het redactiecomité van dit tijdschrift een lid in de hoedanigheid van „ afgevaardigde van Gemeenschapsminister Poma ” werd opgenomen. De literaire en intellectuele verdiensten van dit redactielid werden de jongste tijd voldoende in het licht gesteld zodat er geen aanleiding toe is om aan zijn deskundigheid te twijfelen.

Toch vraagt men zich af waarom er in dit comité zo nodig een afgevaardigde van de Gemeenschapsminister moet zetelen. Worden de ambtenaren van de Rijksdienst geacht niet in staat te zijn zonder betutteling een degelijk tijdschrift uit te geven? En wijst ook dit niet weer op de afschrikwekkende, om zich heen grijpende politisering van de culturele sector in Vlaanderen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Het tijdschrift M & L telt 1400 betalende abonnees. Een 10-tal gratis abonnementen worden ter beschikking gesteld, inzonderheid voor de leden van de Commissie Cultuur van de Vlaamse Raad en voor de

leden van de deelregering. Daarenboven wordt met het oog op de promotie een aantal extra nummers aangemaakt. Die worden naargelang de inhoud toegezonden naar de mogelijke belangstellenden. Via de boekhandel wordt eveneens een 1000-tal nummers verspreid.

Wat het tweede deel van de vraag betreft, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat zijn opmerkingen inzake de samenstelling van het redactiecomité van monumenten & landschappen niets te maken heeft met enige politieke betutteling, maar simpelweg het bewijs levert van een goede verstandhouding tussen de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg en mijn kabinet.

De „ afgevaardigde van Gemeenschapsminister K. Poma ” trad immers tot het redactiecomité toe op verzoek van de voorzitter, adviserur-hoofd van dienst van de hogervermelde Rijksdienst.

Vraag nr. 31 van 24 november 1982 van de heer F. GEYSELINGS

De „ Kortrijkse Kleiputten ” — Bescherming

De „ Kortrijkse Kleiputten ” worden op het **gewestplan** in drie belangrijke gebieden onderverdeeld, nl. : Parkgebied: 4 h, 3 a, 21 ca; Natuurgebied : 2 ha, 29 a, 5 ca en Bouwgrond: 1 ha, 2 a, 60 ca.

Omdat dit gemengd gebied als landschappelijk en wetenschappelijk waardevol wordt bestempeld, werd in 1976 een voorstel tot bescherming ingediend bij de provinciale overheid.

In januari 1977 werden de „ Kortrijkse Kleiputten ” voorlopig beschermd. De uiteindelijke bescherming blijft tot op heden uit niettegenstaande deze vraag tot bescherming gesteund wordt door duizenden sympathisanten.

Milieuverenigingen zijn erg bezorgd om dit gebied dat bloot staat aan: vervuiling, eutrofiëring, verruiging e.a. negatieve invloeden.

Kan de geachte Minister mij zeggen wat de definitieve bescherming belet en hoe ver deze procedure is gevorderd?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat na de voorlopige rangschikking van de kleiputten 't Hooghe in 1977 geen koninklijk besluit tot definitieve rangschikking getroffen werd.

Een reden tot stopzetting van de procedure is evenwel nergens weer te vinden in het dossier.

Door de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg wordt momenteel een nieuw onderzoek ingesteld over de wetenschappelijke waarde van deze kleiputten teneinde na te gaan of ze in aanmerking komen voor een rangschikking als landschap.

Vraag nr. 39
van 30 november 1982
van de heer D. VERVAET

„Zwinbosjes” te Knokke-Heist — Bescherming

Het gebied genaamd de „Zwinbosjes” (Knokke-Heist) is voor het grootste gedeelte beschermd door het Gewestplan Brugge-Oostkust (KB 07.04.1977).

De bescherming van de Groenpleinduinen gebeurde ten definitieve titel op 15.09.1982 door de Vlaamse Executieve.

De definitieve bescherming van de eigenlijke Zwinbosjes werd voorlopig uitgesteld omwille van de polemiek rond de eventuele aanleg van een jachthaven tussen het zwembad „Lekkerbek” en het Zwin.

Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening, Paul Akkermans, heeft nu echter op 16 november in de Vlaamse Raad in antwoord op mijn vraag verklaard dat het bestaande Gewestplan de aanleg van de jachthaven en de bouw van bijkomende vakantie-woningen verbiedt.

Wanneer worden de Zwinbosjes definitief als landschap beschermd?

Indien u niet tot definitieve bescherming overgaat, welke zijn dan de redenen?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Executieve op haar vergadering van woensdag 9 februari 1983, mijn voorstel tot bescherming van de zwinbosjes heeft goedgekeurd.

Vraag nr. 52
van 7 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Abdij Beatrijs van Nazareth te Lier — Bescherming

De abdij te Lier, die met gebouwen, park, bos, vijver en grachten een totale oppervlakte van ruim 7 hectare beslaat, wordt beheerst door:

- het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 goedgekeurd gewestplan, waardoor deze eigendom gelegen is in een gebied voor dagrecreatie;
- het bij koninklijk besluit van 16 februari 1977 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, waardoor de eigendom bestemd is voor een uitgebreid recreatiegebied;
- een koninklijk besluit van onteigening van 20 oktober 1977 voor de aanleg van een recreatiecentrum.

Om deze oude abdij, genaamd Beatrijs van Nazareth, met de onmiddellijke omgeving voor het nageslacht te behouden, werd dit domein door de Koninklijke commissie voor monumenten en landschappen opgenomen op de lijst van beschermde monumenten of stadsgezichten, met name dossier nummer 50 15, plan nummer 1/1, referentie GVD.

Graag wens ik van de geachte Minister te vernemen waarom tot op heden de definitieve bescherming van de hoevepoort van de abdij Nazareth met de onmiddellijke omgeving van de abdij nog niet is gebeurd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat een voorontwerp van lijst tot bescherming van de abdij Nazareth te Lier getekend werd op 11.01.1983.

Thans wordt dit voorontwerp van lijst betekend aan alle betrokkenen.

Na deze betekening wordt de normale procedure verdergezet.

Vraag nr. 59
van 21 december 1982
van de heer A. DE BEUL

BRT — Instituut voor instructieve omroep

Door de raadgevende commissie voor instructieve omroep van de BRT werd in 1974 een nota opgesteld i.v.m. de oprichting van een Instituut voor de instructieve omroep.

In dit document wordt er gepleit voor de oprichting van dergelijk instituut.

Dit document werd kort nadien voorgelegd aan de Hoge Raad voor de Volksopleiding.

Deze Hoge Raad kwam toendertijd blijkbaar tot geen advies omtrent deze kwestie.

Naar wij vernemen is er op dit ogenblik een commissie mediabeleid werkzaam in de schoot van de Hoge Raad voor de Volksopleiding die het probleem van de instructieve omroep opnieuw bestudeerd.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoe hij staat tegenover de oprichting van een Instituut voor de Instructieve Omroep?

Zal hij de Hoge Raad voor Volksopleiding verzoeken voorafgaandelijk, weliswaar voor een bepaalde datum, een advies uit te brengen.

Zal hij de raadgevende commissie voor instructieve omroep van de BRT vragen de nota van 1974 te actualiseren of is dit niet nodig?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid meedelen dat de standpunten, geformuleerd door de raadgevende commissie instructieve omroep van de BRT, betreffende een Instituut voor de Voortgezette Vorming, door de Raad van Beheer van de BRT op 29 mei 1974 aan mijn voorganger overgemaakt werd.

De Hoge Raad voor de Volksopleiding heeft hieromtrent op 19 mei 1976 een advies uitgebracht.

Binnen mijn beleidsvisie ga ik er evenwel van uit dat er een dringende behoefte is aan een centraal organisme, voor het geheel van de problematiek rond de volwassenvorming, met inbegrip van de multimediale aanpak.

Hieromtrent werkte ik een richtnota uit „Coördinatie en Optimalisatie van de Volwassenenvorming”, die u reeds werd toegestuurd.

Op dit ogenblik voert mijn kabinet besprekingen met de erkende socio-culturele koepelorganisaties omtrent de gezamenlijke oprichting van een Vlaams Centrum voor Volksontwikkeling. Alleszins kan de door u aangehaalde problematiek in dit kader verder onderzocht worden.

Uiteraard zal hierbij rekening gehouden worden met het rapport van de raadgevende commissie instructieve omroep en het advies van de Hoge Raad voor Volksontwikkeling.

Vraag nr. 66
van 11 januari 1983
van de heer F. VERMEIREN

Interprovinciale Cultuurraad voor Vlaanderen — Raad van Beheer, Financiering en Werking

Betreffende de Interprovinciale Cultuurraad voor Vlaanderen, had ik graag van de geachte Minister vernomen.

1. Welke de samenstelling is van de Raad van Beheer?
2. Op welke wijze deze Cultuurraad wordt gefinancierd, met inbegrip van de voor 1982 respectievelijke bedragen?
3. Wat de werking was in 1982?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de volgende gegevens meedelen :

1. wat de samenstelling van de Raad van Beheer betreft :

B = lid van de Bestendige Deputatie,
P = provincieraadslid ;
G = gecoöpteerd lid;
M = vertegenwoordiger Ministerie van Nederlandse Cultuur.

Raad van Beheer

Voorzitter:

De Cuyper E., Nieuwe Baan 4, 9 180 Belsele B
(St. Niklaas)

Leden :

Anthoons, V., Vollezelestraat 2, 1551 Gooik B
Beke J., Wolvengracht 8, 9910 Mariakerke G
Boghemans Ch., provinciebestuur West-Vlaanderen, Koning Leopold III-laan 4 1, 8200 Brugge B
Bultereys W., Patijntjesstraat 26, 9000 Gent G
Carmen R., Heideland 30, 25 10 Mortsel G
De Bleecker-Ingelaere, Mevr. H. Tolhuislaan 15, 9000 Gent P
Deleu J., Murissonstraat 142, 8530 Rekkem G
Dierckx-Boonen, Mevr. T., Steenweg op Zevendonk 64, 2300 Turnhout P
Goudenhoofd, R., Kentlaan 4, 8970 Poperinge P

Heyvaert-Van Lindt, Mevr. S., Langesteeweg 47, 1880 Merchtem B

Lams A., dir.-gen. Ministerie van Nederlandse Cultuur Koloniënstraat 29-3 1, 1000 Brussel M

Latinne J., Damburgstraat 13, 3598 Bocholt P
Mouling A., Molenstraat 47, 1851 Grimbergen (Humbeek) M

Pemot R., Nederkouter 112, 9000 Gent B
Rosseel P., Vierkeerstraat 29, 8752 Harelbeke/Bavikhove B

Schiepers P., Darenbergstraat 2, 3700 Tongeren B

Smets E., Stationslaan 42, 3700 Tongeren B
Vandelloo, Mevr. P., Kuilenstraat 13, 3600 Genk G

Van Eetvelt V., Waversesteeweg 79, 2870 B Putte B

Van Santvoort, M., Thonetlaan 76,2050 Antwerpen B

Vansina A., Diestseesteeweg 715, 3200 Leuven (Kessel-Lo) P

Verschoore, G., St.-Annastraat 9, 3081 Steenokkerzeel G

2. Subsidiëring.

Normaliter staat de Interprovinciale Cultuurraad voor Vlaanderen nominatief ingeschreven in de Begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor het begrotingsjaar 1982 werd voor de ICV een krediet voorzien van 4.000.000 F; hiervan is momenteel reeds 3.000.000 F uitgekeerd als voorschot.

Het saldobedrag, zijnde 1.000.000 F, kan slechts worden uitgekeerd na indiening en goedkeuring van het financieel verslag 1982.

3. Werking 1982.

De Interprovinciale Cultuurraad voor Vlaanderen stelt zich tot doel de Nederlandse Cultuur in al haar uitingen te behartigen en te bevorderen.

In het bijzonder bevordert de vereniging het overleg en de coördinatie tussen de Vlaamse provincies op het vlak van hun cultuurbeleid en onder meer met het oog op het nemen van gemeenschappelijke initiatieven.

Gedurende het jaar 1982 heeft de ICV zich intensief toegelegd op de behartiging van deze doelstellingen door o.m. :

- via commissiewerking op diverse terreinen het Rijk en de provincies van advies te dienen;
- zijn bevindingen via rapporten onder de ruime aandacht te brengen. Concreet wordt op basis van onderzoekswerk in 1981 en voorgaande jaren, in 1982 overgegaan tot publikatie en verspreiding van :
 - de nota Knelpunten;
 - de informatiebrochure Samenlevingsopbouw.
- het inrichten van twee of meer studiedagen voor provinciale ambtenaren;
- de studie „Decentralisatie van het provinciaal cultuurbeleid ” aan te vatten;
- het tijdschrift „ Interprovinciaal” uit te geven ;

- zich verder te beijveren voor de uitgave van „Openbaar Kunstbezit”.

Vraag nr. 67
van 11 januari 1983
van de heer A. DIEGENANT

Universiteit van Rijsel — Vlaamse Poëzieavond

1. Op uw initiatief werd door de universiteit van Rijsel III een Vlaamse Poëzieavond op 25.11. laatstleden ingericht :
 - a. Kan u me laten weten hoeveel deze avond gekost heeft aan uw departement?
 - b. Welke vergoedingen werden er aan elk van de auteurs uitgekeerd?
 - c. Koe komt het dat enkel (7) als vrijzinnig bekende dichters voor die avond werden uitgekozen?
 - d. Wie verzorgde de vertalingen in het Frans van de voorgedragen gedichten en welke vergoedingen werden hiervoor uitbetaald?
 - e. Meent u dergelijke ontmoetingen te herhalen te Rijsel of op andere plaatsen?
2. Destijds werd het overzicht van de toelagen aan de Letterkunde regelmatig als bijlage van Open Deur gepubliceerd. Naar mijn informatie publiceerde Open Deur 80/4 voor het laatst het overzicht betreffende het dienstjaar 1979 art. 33.36 sectie 33.
 Zou het mogelijk zijn de overzichten mede te delen van de dienstjaren 80-81 en 82 van de toelagen aan de Letterkunde per vereniging, auteur en tijdschrift ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat wat het eerste deel ervan betreft ik, op voorstel van de Adviescommissie Letteren, mijn goedkeuring heb verleend om een subsidie van 250.000 F toe te kennen aan de vzw „Vlaams Poëziefestival Rijsel “ Dit bedrag is o.m. bestemd voor de honoraria van de dichters, (8.000 F per kunstenaar) de kosten van de muzikale omlijsting, de lichtregie, de publiciteit en de vertaalrechten.

Er traden zeven bekende dichters op die gekozen werden op grond van hun kwaliteit, bekendheid en representativiteit voor een jongere generatie en die bewezen hebben met goed gevolg voor een publiek te kunnen optreden. Zij zijn tevens typische vertegenwoordigers van de moderne strekkingen in onze poëzie.

De meeste vertalingen van de gedichten waren bovendien direct beschikbaar in bloemlezingen die ook in Frankrijk verspreid zijn. Er werden voor de voorgedragen gedichten uitsluitend bestaande vertalingen gebruikt zodat hiervoor geen verdere kosten dienden te worden gemaakt.

Zij zijn van de hand van I. Paslariu-Lambert, Legge-10, L. Wouters, A. Bontridder, J. Buytaert, L. Stassaert en H. Fagne. Alleen voor het werkje „ Les Belles

Heures de Flandre” dat ter plaatse werd rondgedeeld diende vertaalrechten te worden betaald.

Gelet op de ruime belangstelling die deze manifestatie heeft gekend en op de tevredenheid van de academische overheid, is het niet uitgesloten dat herhaling elders mogelijk is met bv. een andere keuze dichters.

Wat het tweede deel betreft heb ik mijn administratie opdracht gegeven u het overzicht van de subsidies voor de jaren 1980 en 1981 te bezorgen. Het overzicht van 1982 wordt momenteel opgesteld.

Vraag nr. 71
van 11 januari 1983
van de heer J. ANSOMS

BR T — Aan wervingsexamens

In de loop van 1981 en van het eerste kwartaal van 1982 werden er aanwervingsexamens ingericht door de Belgische Radio en Televisie, los van het Vast Wervingssecretariaat.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** :

- a. of er in de loop van heel het jaar 1982 nog examens werden ingericht;
- b. **zoja**, hoeveel examens waren dat;
- c. **zoja**, hoeveel kandidaten waren er;
- d. **Zoja**, hoeveel kandidaten slaagden er in hun examens ;
- e. **Zoja**, hoeveel geslaagden werden er aangeworven;
- f. **Zoja**, de totale som van ontvangsten van de inschrijvingsgelden voor deze examens.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag geef ik het geachte lid hieronder, punt voor punt, de gevraagde gegevens.

- a. Na het eerste kwartaal werden er bij de BRT in de loop van 1982 inderdaad nog een aantal examens georganiseerd.
- b. Aantal uitgeschreven examens :
 - Niveau 1: 2
 Radio- en tv-journalist (nog niet afgesloten)
 Muziekregisseur.
 - Niveau 2: 11
 Decortekenaar
 Rekwisiteur
 Regisseur-omroeper (nog niet afgesloten)
 Decormeester
 Musicus-instrumentist : viool
 Musicus-instrumentist : altviool
 Musicus-Instrumentist : cello
 Musicus-Instrumentist : contrabas
 Korist
 Technicus-electriciteit
 Laboratoriumtechnicus.
 - Niveau 3: 1

Geschoold werkmán — autobestuurder.

Niveau 4: —

Totaal: 14

c. Aantal ingeschreven kandidaten per examenniveau :

Niveau 1: 1.650

Niveau 2: 1.185

Niveau 3: 151

Niveau 4: —

Totaal : 2.986

d. Aantal geslaagde kandidaten per examenniveau :

Niveau 1: 2 (het examen voor radio- en tv-journalist leverde nog geen geslaagden op).

Niveau 2: 34 (het examen voor regisseur-omroeper leverde nog geen geslaagden op).

Niveau 3: 7

Niveau 4: —

Totaal: 43

e. 5 geslaagden werden effectief aangenomen.

f. De inkomsten van de inschrijvingsgelden bedroegen in de betrokken periode 906.160 F.

Vraag nr. 73
van 11 januari 1983
van de heer D. VERVAET

BRT — Persoverzicht

Daar het mij voorkomt dat in het dagelijks BRT-persoverzicht sommige dagbladtitels, en dan vooral van het weekblad Wij Vlaams-Nationaal dat toch het opinie-weekblad is van een niet onbelangrijke vertegenwoordiging in de Vlaamse Raad, systematisch over het hoofd worden gezien, zou ik van de heer Minister graag het volgende vernemen:

1. Hoeveel keer werden in het dagelijks persoverzicht van de BRT-nieuwsdienst volgende dagbladen met name vermeld tussen 1 januari 1982 en 31 december 1982:

- De Morgen
- Vooruit
- Het Belang van Limburg
- De Standaard-Het Nieuwsblad
- Het Volk
- De Nieuwe Gids
- De Gazet van Antwerpen
- Het Laatste Nieuws
- De Nieuwe Gazet
- De Financieel Economische tijd
- Grenz-Echo
- Le Soir
- La Cité
- La Dernière Heure
- Le Rappel
- La Libre Belgique
- La Meuse-La Lanterne
- Le Peuple

- La Walonnie
- Le Drapeau Rouge

2. Hoeveel keer was dit ook het geval in dezelfde periode voor de weekbladen Wij Vlaams-Nationaal en De Rode Vaan?
3. Dezelfde gegevens (aantal vermeldingen) in percent van het aantal verschenen nummers (\pm 300 nummers voor de dagbladen en 50 nummers voor de vermelde weekbladen).
4. Van hoeveel verschenen nummers werd van het weekblad WIJ geen melding gemaakt in het BRT-persoverzicht?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geacht lid melden dat met de krappe personeelsbezetting waarover de nieuwsdienst beschikt het niet doenbaar is de gevraagde tellingen uit te voeren.

Wel zou er een steekproef kunnen worden gedaan door bv. de vermelding van de kranten te tellen in vier willekeurig gekozen weken, gespreid over de vier trimesters van 1982.

Wat het weekblad „WIJ” betreft, kan evenwel met grote stelligheid worden beweerd dat deze publikatie a.h.w. ambtshalve in het persoverzicht wordt opgenomen. De enkele keren dat dit niet gebeurt, ligt het niet aan de BRT-redactie maar aan het feit dat het exemplaar in het postpakket van kranten en weekbladen ontbreekt.

Vraag nr. 76
van 13 januari 1983
van de heer A. DE BEUL

„ Belgisch-Grieks cultureel akkoord — Rechtsgeldige nederlandse tekst

Te Athene werd op 9 december 1954, in duplo, in Franse en Griekse taal, welke beide teksten gelijkelijk rechtsgeldig zijn, het Belgisch-Grieks cultureel akkoord ondertekend.

Ik moge vernemen of er van dit akkoord eveneens een gelijkelijk rechtsgeldige nederlandse tekst bestaat.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat van het Belgisch-Grieks cultureel akkoord van 9 december 1954 geen rechtsgeldige nederlandse tekst bestaat.

Vraag nr. 77
van 13 januari 1983
van de heer A. DE BEUL

Engels-Belgisch cultureel akkoord — Rechtsgeldige nederlandse Tekst

Het Engels-Belgisch cultureel akkoord werd „ gedaan” te Brussel in twee exemplaren op 17 april

1946, in de franse en in de engelse taal ; beide teksten zijn gelijkkelijk rechtsgeldig.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of er van dit akkoord ook een gelijkkelijk rechtsgeldige tekst in het Nederlands bestaat.

Antwoord

In antwoord op deze vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er van het Belgisch-Engels cultureel akkoord d.d. 17 april 1946, geen rechtsgeldige nederlandse tekst bestaat.

Vraag nr. 78 van 13 januari 1983 van de heer A. DE BEUL

Belgisch-Egyptisch cultureel akkoord — Rechtsgeldige nederlandse Tekst

Op 28 november 1949 werd tussen de regering van België en de regering van Egypte een cultureel akkoord ondertekend, gedaan in het Frans en in het Arabisch. Beide teksten zijn gelijkkelijk rechtsgeldig.

Mag ik vernemen of er van dit akkoord ook een gelijkelijke rechtsgeldige nederlandse tekst bestaat.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er van het Belgisch-Egyptisch cultureel akkoord van 28 november 1949 geen rechtsgeldige nederlandse tekst bestaat. Van het nieuwe akkoord, afgesloten in 1967, bestaan er echter 3 rechtsgeldige teksten, nl. een arabische, franse en een nederlandse.

Vraag nr. 80 van 13 januari 1983 van de heer A. DE BEUL

Cultureel akkoord tussen België en de VSA en het Groothertogdom Luxemburg — Rechtsgeldige nederlandse Tekst

Het „akkoord tot financiering van een programma op het gebied van cultuur en opvoeding, tussen de Verenigde Staten van Amerika enerzijds, en België en het Groothertogdom Luxemburg anderzijds ” werd „ gedaan ” te Brussel in de engelse en de franse taal, op 8 oktober 1983.

Mag ik vernemen of er van dit akkoord ook een gelijkkelijk rechtsgeldige tekst in het Nederlands bestaat?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er op 12 december 1968 tussen de regeringen van België en het Groot-Hertogdom Luxemburg aan de ene kant en de regering van de Verenigde Staten aan de andere kant een akkoord afgesloten werd tot financiering van bepaalde academische en culturele uitwisselingen op gebied van opvoeding.

Van dit akkoord bestaat er een franstalige, een nederlandse en een engelstalige rechtsgeldige tekst.

Vraag nr. 81 van 13 januari 1983 van de heer A. DE BEUL

Belgisch en Oostenrijks cultureel akkoord — Rechtsgeldige nederlandse tekst

Op 17 oktober 1952 werd te Brussel in dubbel, in de franse en in de duitse taal, welke beide teksten gelijkzeitig rechtsgeldig zijn, een cultureel akkoord ondertekend tussen België en Oostenrijk.

Ik moge van de geachte Minister vernemen of er van dit akkoord ook een gelijkkelijk rechtsgeldige tekst in de nederlandse taal bestaat.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat voor het Belgisch-Oostenrijks cultureel akkoord d.d. 17 oktober 1952 enkel de franse en de duitse tekst rechtsgeldig zijn. Er bestaat een nederlandse niet rechtsgeldige vertaling.

Vraag nr. 82 van 13 januari 1983 van de heer A. DE BEUL

Belgisch-Turks cultureel akkoord — Rechtsgeldige nederlandse tekst

Op 29 december 1959 werd tussen de Turkse regering en de Belgische regering een cultureel akkoord ondertekend, in duplo in de franse taal, welke beide teksten gelijkkelijk rechtsgeldig zijn.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of er van dit akkoord ook een gelijkkelijk rechtsgeldige tekst in de nederlandse taal bestaat?

Antwoord

In antwoord op deze vraag kan ik het geachte lid melden dat voor het Belgisch-Turks cultureel akkoord van 29 december 1958 geen rechtsgeldige tekst in de nederlandse taal bestaat.

Vraag nr. 83 van 13 januari 1983 van de heer A. DE BEUL

Belgisch-Tsjechoslovaaks cultureel akkoord — Rechtsgeldige nederlandse tekst

Op 6 maart 1947 werd te Praag een cultureel akkoord ondertekend tussen de regering van het koninkrijk België en de regering van de „ Tsjechoslovakische ” Republiek (vertaling door het voornamige Bestuur der Internationale Culturele Betrekkingen). Het akkoord werd ondertekend in twee exemplaren in de franse en de tsjechische taal; beide teksten zijn gelijkkelijk rechtsgeldig.

Ik moge vernemen of er van dit akkoord ook een gelijkelijk rechtsgeldige tekst in de nederlandse taal voorhanden is.

Antwoord

In antwoord op deze vraag kan ik het geachte lid melden dat voor het Belgisch-Tsjechoslovaaks cultureel akkoord d.d. 6 maart 1947 geen rechtsgeldige tekst in het Nederlands bestaat.

**Vraag nr. 85
van 13 januari 1983
van de heer A. DE BEUL**

Belgisch-Italiaans cultureel akkoord — Rechtsgeldige nederlandse tekst

Het Belgisch-Italiaans cultureel akkoord werd „gedaan” in tweevoud, op 29 november 1948.

Mag ik van de geachte Minister vernemen in welke taal (of talen) die tweevoudige bedoening heeft plaatsgevonden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid melden dat van het Belgisch-Italiaans Cultureel akkoord van 29 november 1948 de franse tekst rechtsgeldig is voor beide partijen.

**Vraag nr. 86
van 13 januari 1983
van de heer A. DE BEUL**

Belgisch- Joegoslavisch cultureel akkoord — Rechtsgeldige nederlandse tekst

Het Belgisch-Joegoslavisch cultureel akkoord, werd „gedaan” te Brussel in de franse taal, in dubbel origineel, op 5 februari 1957.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of er van dit akkoord een gelijkelijk rechtsgeldige nederlandse tekst bestaat.

Antwoord

In antwoord op deze vraag deel ik het geachte lid mede dat voor het Belgisch-Joegoslavisch cultureel akkoord d.d. 5 februari 1957 de franse tekst rechtsgeldig is voor beide partijen. Er bestaat een niet-rechtsgeldige nederlandse vertaling.

**Vraag nr. 87
van 13 januari 1983
van de heer A. DE BEUL**

Belgisch- Noors cultureel akkoord — Rechtsgeldige tekst

Het Belgisch-Noors cultureel akkoord werd „gedaan” in duplo, te Brussel, op 10 februari 1948.

Ik moge van de geachte Gemeenschapsminister vernemen in welke taal of talen de rechtsgeldige tekst van dit akkoord opgesteld is.

Antwoord

In antwoord op deze vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er voor het Belgisch-Noors cultureel akkoord van 10 februari 1948 twee rechtsgeldige teksten bestaan nl. een franstalige en een noorse.

**Vraag nr. 90
van 13 januari 1983
van de heer W. KUIJPERS**

Cultuurpakt — Toepassing

Sport en recreatie behoren tot de tien culturele aanlegenheden, die tot het Cultuurpact behoren.

Mag ik daarom van de geachte Minister vernemen:

1. of in de gemeentelijke sportraden ook het stelsel D'Hondt bij de samenstelling van de sportraden dient toegepast? Ik stel vast dat dit wel overal toegepast wordt voor de culturele raden maar niet voor de sportraden;
2. of bij het beheer van gemeentelijke recreatieparken de gemeente ook moet kiezen tussen de drie beleidsmogelijkheden, voorzien in het Cultuurpakt.

Antwoord

De vraag van het geachte lid heeft betrekking op twee onderscheiden aangelegenheden, waarop de Cultuurpactwet toepasselijk is.

De eerste vraag handelt over een adviesorgaan en de tweede vraag over een beheersorgaan.

Wat de samenstelling van adviesorganen betreft, zoals hier gesteld voor een sportraad, is het duidelijk dat voor de verdeling van de mandaten het berekeningssysteem „stelsel D'Hondt” zeker geen verplichting is. Integendeel, de toepassing van dit stelsel kan in tegenstrijd zijn met de Cultuurpactwet, als het resultaat van de berekeningen van aard is dat minderheidsgroepen uitgesloten worden van vertegenwoordiging.

Wat het beheer van gemeentelijke recreatiecentra betreft, moet inderdaad gekozen worden tussen de drie mogelijkheden, bepaald in artikel 9 van de Cultuurpactwet.

**Vraag nr. 98
van 26 januari 1983
van de heer W. SEEUW**

„Het Lam Gods” Verwijdering van het retabel uit de Sint-Baafskathedraal

Naar verluidt zou beslist geweest zijn het retabel van „Het Lam Gods”, door Hubert en Jan van Eyck, uit de Sint-Baafskathedraal te Gent te verwijderen en op een andere plaats te bewaren. Zo ja, werd er rekening gehouden met de volgende gegevens die maken dat

een verplaatsing als onaanvaardbaar moet worden beschouwd :

1. Het retabel is de concrete, bestendige getuige van de fundatie van Joos Vijd en zijn vrouw Elisabeth Borluit, geregistreerd op 13 mei 1435, waardoor een dagelijkse mis moet gecelebreerd worden in de kapel die ze daartoe hadden laten oprichten. Het maakt dus integraal deel uit van de kapel (zie hierover E. Dhanens, Het Retabel van het Lam Gods in de Sint-Baafskathedraal te Gent, Gent, 1965).
2. De kunstenaars hebben rekening gehouden met plaats waar het retabel werd opgesteld, waarbij het daglicht van rechts binnenvalt. Alle composities en figuren zijn vanuit rechts belicht.
3. Hoe voorzichtig men ook is, brengt het demontren, inpakken, vervoer (onvermijdbare schokken !), uitpakking, opnieuw monteren risico's met zich die men in geweten niet mag nemen.
4. De grootste vijand van de conservatie van voorwerpen, schilderijen in het bijzonder, is de verandering van de vochtigheidsgraad en de temperatuur. Het is uitgesloten die voorwaarden in een ander lokaal op identiek dezelfde manier als in de Vijdkapel te verkrijgen. Bij verplaatsing is de degradatie van dit meesterwerk gewaarborgd.

De vrees voor vandalisme zou de reden van de verwijdering zijn. Indien dit zo is, zou de geachte Minister mij kunnen uitleggen, waarom niet aan maatregelen ter plaatse werd gedacht: er zijn immers verschillende middelen verwezenlijikbaar om het publiek op afstand te houden.

Mijnheer de Minister, voor het behoud van het „ Lam Gods” in de Sint-Baafskathedraal kan geen betoging noch staking worden georganiseerd. Het zou nochtans op cultuurhistorisch, kunsthistorisch en conservatorisch vlak een misdaad zijn het „ Lam Gods” te verplaatsen. Gezien de ernst van de argumenten tegen deze verplaatsing, wens ik van u te vernemen of u werkelijk uw toestemming hiervoor zal geven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het helemaal niet de bedoeling is het Lam Gods-retabel uit de Sint-Baafskathedraal te verwijderen; wel werd mij door de KCML in zitting van 4.11.1982 en na jaren discussie en uittesten van alle mogelijkheden, geadviseerd het Lam Gods-retabel te verplaatsen naar en het te beveiligen in de Villakapel.

Een groep deskundigen en vakmensen heeft het geheel van de problemen sedert 1978 vier jaar lang bestudeerd. Simultaanopstellingen werden op verschillende plaatsen uitgevoerd, na te hebben vastgesteld dat het onmogelijk was het vulluik in de Vijdkapel op afdoende wijze te beveiligen.

Over het beveiligingssysteem op zichzelf werd door de KCML nog geen eensluitend advies naar voor gebracht. In afwachting van een uitvoerbaar project werden een aantal dringende beveiligingsmaatregelen aan de Kerkfabriek opgedragen-

Op de gestelde opmerkingen kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

1. Joost Vijd schonk inderdaad het retabel om ten eeuwigden dage te worden bewaard in de kapel die zijn naam draagt.
Dit argument klinkt overtuigend, maar men moet wel rekening houden met het feit dat het Lam Gods niet gedurende 5 eeuwen in de Vijdkapel werd bewaard.
De Adam- en Evapanelen werden van 1761 af geborgen in de archiefkamer van de kathedraal. Zonder de roef mee te rekenen van het ganse middeleeuwse tijdens de Franse Revolutie, moet vooral gewezen worden op het feit dat de luiken in 1816 door de vicaris-generaal Le Surre verkocht werden. Het betreft de 6 panelen die de deuren vormen, zonder de reeds verwijderde Adam- en Evapanelen. Na enkele jaren komen de vervreemde panelen terecht in het Museum te Berlijn waar ze in 1893 doorgezaagd werden om voor- en achterzijde tegelijk te kunnen tonen. Pas in 1920 in uitvoering van het verdrag van Versailles worden de Berlijnse panelen teruggewonnen als betaling van oorlogschade aan de Belgische Staat.
Het Lam Gods vervult sedert lang geen liturgische functie meer. Toch werd aan dit facet gedacht, en wordt in de de Villakapel een altaar voorzien.

2. Wat de lichtinval betreft, doet zich een gelijkaardige situatie voor in de de Villakapel.
3. Wat het demonteren van het paneel betreft, wil ik het geachte lid erop wijzen dat er oefeningen bestaan die regelmatig door het personeel van de Kerkfabriek uitgevoerd worden met het oog op een snel in veiligheid brengen van het Lam Gods-retabel bij noodsituaties.
Dergelijke „oefeningen” kunnen enkel vermeden worden wanneer het retabel voldoende kan beveiligd worden zodat demonteren en wegbergen overbodig wordt. Trouwens het was precies tijdens een demontage-oefening in januari 1978 dat het Johannespaneel ernstig beschadigd raakte.
4. De Vijdkapel biedt zeker geen waarborg voor een constante vochtigheidsgraad en temperatuur. Brutale schommelingen worden opgetekend tijdens de toeristische hoogtedagen door het aantal bezoekers.

Aangezien men het retabel niet kan onttrekken aan het toerisme — hetgeen overigens ook niet gewenst is — moet men zich aanpassen om het te kunnen doen in de beste omstandigheden, waarbij vooreerst de goede bewaring van het vulluik in aanmerking komt.

Vraag nr. 101 van 26 januari 1983 van de heer A. DE BEUL

BRT — Documentaire „ Gustaaf Vermeersch ”

Op zondagavond 23 januari zond de BRT de merkwaardige film uit over Gustaaf Vermeersch. Zelden werd op de Vlaamse beeldbuis een meer hoogstaande documentaire over ons Vlaams verleden vertoond.

Mag ik derhalve bij de geachte Minister aandringen dat hij de BRT en de makers van deze film zou felici-

citeren. En mogen de kijkers eerlang een heruitzending van dit programma verwachten ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid moet ik tot mijn spijt mededelen dat ik niet in de mogelijkheid geweest ben de film over Gustaaf Vermeersch te bekijken.

Alhoewel ik dus geen persoonlijk oordeel kan uitspreken heb ik voldoende vertrouwen in de culturele smaak van het geachte lid om mij bij zijn gelukwensen aan te sluiten.

Of eerlang een heruitzending mag verwacht worden hangt af van de beheersorganen van de BRT die bevoegd zijn voor de programmatie.

**vraag nr. 104
van 26 januari 1983
van de heer J. PEETERMANS**

Grootwarenhuizen in de Brusselse agglomeratie — Taalgebruik

Uit de vraag nr 22 van de heer Van Steenkiste, verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 13/12/1982, blijkt dat een aantal Vlaamse organisaties een onderzoek ingesteld hebben naar de taaltoestanden in 58 warenhuizen te Brussel en omgeving.

Uit de resultaten van dit onderzoek zou blijken dat in een groot aantal warenhuizen de taaltoestanden niet conform zijn aan het taaldecreet.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke onwettelijkheden in de bedoelde warenhuizen werden opgemerkt.

Antwoord

Het geachte lid verwijst naar een vroeger gestelde vraag over dezelfde aangelegenheid.

Ik heb toen geantwoord dat ik na kennisneming van de resultaten van de bedoelde enquête zal optreden naargelang de ernst en de omvang der eventuele onregelmatigheden, zulks binnen de perken van mijn bevoegdheden.

Ik heb tevens geantwoord dat men mij mag gegevens ter zake bezorgen.

Ik bevestig die twee vroeger verstrekte antwoorden.

**Vraag nr. 108
van 2 februari 1983
van de heer J. CAUDRON**

MNC — Taalgebruik

Sinds een zevental jaren zijn de diensten van het Ministerie van Nederlandse Cultuur verhuisd naar het gebouw in de Koloniënstraat 29-3 1.

Tegenover de ingang nr. 31 bevindt zich de lift die ongetwijfeld dateert uit de periode dat in dit gebouw een bankinstelling was gevestigd.

De bezoeker die op donderdag 27 januari 1983 om 16 uur het gebouw betrad werd in de lift getroffen door de aanduidingen „ S 1, S 2, RC ” (sous-sol, rez-de-chaussée), het woord „ poussez ” op de liftdeur, en de woorden „ liftman/liftier ” en „ express ” onder de liftknoppen.

Gaat het hier om een beschermd specimen van ons cultureel erfgoed, gaat het om initialen van minder bekende woorden van onze taal of is het de bedoeling om in het Ministerie van Nederlandse Cultuur eerst- daags Nederlands te gebruiken ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het niet gaat *om* een „ beschermd specimen van ons cultureel erfgoed ” en dat het ook niet gaat om „ initialen van minder bekende woorden van onze taal ”.

Dat op het Ministerie van Nederlandse Cultuur door het personeel bezoekers zouden ontvangen worden — of problemen zouden behandeld worden in een andere taal dan het Nederlands is mij niet bekend.

**Vraag nr. 111
van 3 februari 1983
van de heer J. SOMERS**

Abdij Nazareth te Lier — Bescherming

Aan uw voorganger bevoegd voor het landschappen- en monumentenbeleid heb ik medio 1979 gevraagd het domein van de vroegere abdij te Nazareth te Lier met het daaromliggend natuurgebied te beschermen. De toenmalige Minister van Cultuur heeft me toen geantwoord dat een inventarisatie van dit gebied zou worden gemaakt en dat ze daaruit de passende conclusies zou trekken.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of er via de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen ondertussen een beschermingsprocedure is ingezet voor het betrokken gebied en welke de huidige stand van zaken is in die procedure ?

Antwoord

Het weze mij toegelaten het geachte lid voor deze materie te verwijzen naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag nr. 52 van 7 december 1982 van de heer F. Geyselings.

**Vraag nr. 115
van 7 februari 1983
van de heer A. LARIDON**

Commissariaat-generaal voor de internationale culturele samenwerking — Werking en toezicht

Bij decreet van 8 juli 1980 werd een Commissariaat-generaal voor de internationale culturele samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap opgericht.

Dit Commissariaat-generaal trad in werking op 1 juli 1982.

Betreffende het personeel werden door het Rekenhof bezwaren geopperd in verband met de diploma's en de ervaring van 104 onregelmatig benoemde ambtenaren op een personeelsbezetting van 122, wat niet belet heeft dat een zeker aantal van hen werd gedetacheerd bij andere instellingen.

Betreffende de statutaire oprichting van een raad voor advies en van een programmatiecomité werd totnogtoe niets ondernomen (artikelen 6 en 8 van voornoemd decreet).

De werking van deze nieuwe parastatale instelling lijkt mij nogal bedenkelijk en weinig bevorderlijk voor de faam van de Vlaamse Gemeenschap in het buitenland, wat ten slotte toch de bedoeling was.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. hoe het toezicht op de leiding van het Commissariaat-generaal wordt uitgeoefend;
2. wat de Minister van zins is te doen om de wettelijke en statutaire bepalingen bij dit Commissariaat-generaal te doen naleven ?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

Ter beantwoording op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen:

1. het toezicht op de leiding van het **Commissariaat-generaal** voor de internationale culturele samenwerking wordt uitgeoefend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 door de toezichthoudende Ministers;
2. voor wat de oprichting van een Raad voor Advies betreft verwijs ik naar het laatste gedeelte van mijn antwoord op de vraag nr. 152 van 23 juni 1982 van de heer D. Vervaet, ook gepubliceerd in het huidige nr. van het Bulletin voor vragen en antwoorden.

Vraag nr. 152 van 23 juni 1982 van de heer D. VERVAET

„De Brakke Grond” te Amsterdam — Beheers- en adviesorgaan

Bij de oprichting van het Vlaamse Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam werd bij koninklijk besluit bepaald dat inzake beheer en programmatie zou voorzien worden in een raad van beheer en een vaste commissie van advies. Ondanks het feit dat dit cultureel centrum reeds meer dan een jaar functioneert, is nog steeds niet overgegaan tot de installatie van bedoeld beheers- en adviesorgaan. Artikel 9 van de Cultuurpactwet dd. 16 juli 1973 en van het Cultuurpactdecreet dd. 28 januari 1974 verplicht de overheid trouwens tot de oprichting van beheers- en adviesorganen over te gaan. Ook de mogelijke op-

richting van een stichting, als oplossing voor hangende materiële en juridische problemen, ontslaat de overheid niet van haar verplichting deze organen op te richten.

Dienaangaande had ik aan de geachte Minister willen vragen.

1. Om welke redenen werd het beheers- en adviesorgaan bij het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam nog steeds niet geïnstalleerd?
2. Welke dringende maatregelen de Minister zal treffen om aan deze onwettelijke toestand, zo vlug mogelijk een einde te stellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

Het KB van 23 april 1981 tot oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Nederland (BS van 20 mei 1981), voorzag in een Bestuurscommissie en een Raad van Advies.

Bij artikel 7, van het decreet van 30 juni 1982 houdende oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Nederland (BS 12 augustus 1982) werd het hogervermelde koninklijk besluit opgeheven. Dit decreet trad in werking op 1 juli 1982.

Bij artikel 2 van hetzelfde decreet wordt het Centrum aangehecht bij het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.

Met het oog op de toepassing van artikel 8 van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, voorziet artikel 8 van het decreet van 8 juli 1980 tot oprichting van een openbare instelling, genaamd Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België (BS 31 december '80), in de oprichting van een Raad van Advies voor de Internationale Culturele Samenwerking.

Deze Raad, die eerlang zal worden opgericht, zal ook advies moeten verlenen over de werking van het Vlaamse Cultureel Centrum „De Brakke Grond”; dat nu deel uitmaakt van het Commissariaat-generaal.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 18 van 26 januari 1983 van de heer W. KUIJPERS

Gemeentebesturen — Liquiditeitstekorten

Naar verluidt mogen gemeentebesturen, die met liquiditeitstekorten te kampen hebben, een saneringslening aangaan bij het Gemeentekrediet.

Mag ik vernemen voor de gemeente, waarvan het dossier reeds administratief in orde is, in hoeverre zij

nog dienen te wachten op de uitbetaling van deze lening?

Mag ik vernemen hoeveel gemeenten een lening ter zake aangingen en hoe groot de leningssom bedraagt?

Antwoord

De administratieve procedure omtrent de toekenning van een saneringslening overeenkomstig de beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 28 juli 1982 werd ingezet ten aanzien van drieëntwintig gemeenten die daartoe een principiële aanvraag hebben ingediend.

Geen enkele procedure voor het toekennen van een lening is voor het ogenblik beëindigd.

Vraag nr. 21 van 2 februari 1983 van de heer M. OLIVIER

Economische toestand en overkreditering — Gezinnen met geldproblemen

Heel wat gezinnen zijn, gevolg aan de overkreditering, in een moeilijke situatie geraakt. De slechte economische omstandigheden maken het probleem nog ingewikkelder. Niet zelden worden nieuwe putten gemaakt om bestaande schulden te delgen. De moeilijke situatie wordt door geldschieters gebruikt om de mensen, onder de vorm van een oplossing, nog dieper in de schulden te brengen, en hen zo in een problematische schuldsituatie brengen.

Uiteindelijk komt men bij het OCMW terecht.

Mag ik aan de geachte Minister vragen of hij me kan mededelen:

1. of hij hieromtrent een inzicht heeft over het probleem;
2. hoeveel aanvragen hieromtrent aanhangig gemaakt zijn bij het OCMW (globaal, per gewest, en per provincie);
3. welk het gemiddeld bedrag is;
4. welke maatregelen kunnen ondernomen worden om deze sociale kwaal ongedaan te maken.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat bedoelde materie niet tot mijn bevoegdheid behoort. Ik heb de vraag aan mevrouw R. Steyaert gezonden, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, Wetstraat 56 te 1040 Brussel, onder wier bevoegdheid alle Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, binnen het Vlaamse Gewest ressorteren.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

Vraag nr. 20 van 11 januari 1983 van de heer W. PEETERS

Jeugdbescherming en Gehandikaptenzorg — Voordelen in natura

Kan de geachte Minister antwoorden op de hierna gestelde vraag?

Hoever staan de besprekingen met het Ministerie van Financiën en Volksgezondheid omtrent de bepaling van „voordelen in natura” omtrent het gebruik van maaltijden in opvoedingsinstellingen door het opvoedend personeel en verstrekt door de instellingen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik stellen dat formeel de fiscale regeling inzake de „voordelen in natura” in de sectoren Jeugdbescherming en Gehandikaptenzorg ongewijzigd is.

Ik blijf nochtans aandringen op een gunstige en realistische regeling en ik meen te mogen stellen dat ik bij de heer Minister van Financiën voor deze aangelegenheid een gespreksbereidheid ontmoet.

De uiteindelijke beslissing berust echter bij de Minister van Financiën, die, naar ik verneem, opdracht heeft gegeven voor een nieuw onderzoek van deze materie.

Vraag nr. 21 van 2 februari 1983 van de heer W. PEETERS

Pedagogisch personeel — Maaltijden

Sommige instellingen verstrekken aan het pedagogisch personeel maaltijden. Deze dienen deze maaltijden samen met de opvoedelingen te gebruiken op het gelijke tijdstip en in het gelijke lokaal.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de hiernagestelde vragen.

1. Worden deze maaltijden als pedagogisch akt beschouwd?
2. Worden de instellingen voor deze maaltijden gesubsidieerd?
3. Wordt in het geval van subsidiëring deze ingerekend in de dagprijs en hoeveel bedraagt dit?
4. Kunnen deze maaltijden beschouwd worden als „voordelen in natura”?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid en in dezelfde geest als mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 20, blijf ik bij mijn zienswijze dat de maaltijden die in leefgroepen van instellingen voor gehandicapten en jeugdzorg genomen worden, door mij beschouwd worden als deel uitmakend van het verzorgend en pedagogisch handelen van de opvoeders.

Deze maaltijden worden volgens de huidige reglementering niet gesubsidieerd.

Uit mijn antwoord op vraag nr. 20 dd. 11 januari 1983 blijkt duidelijk dat ik deze maaltijden niet be-

schouw als voordeel in natura, hoewel wat de fiscale interpretatie betreft, de uiteindelijke beslissing berust bij de heer Minister van Financiën.

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

**Vraag nr. 44
van 17 januari 1983
van de heer J. SOMERS**

Oostelijk sluitstuk van de Ring te Lier — Aanleg van het vak tussen rijksweg nr. 12 (Kesselsesteenweg) en rijksweg nr. 51 (Lispersteenweg)

Het probleem van dit deel van de ring om **Lier** is reeds verscheidene keren gesteld.

Statistieken, uitgaande van het departement van Openbare Werken, zouden aantonen dat slechts 5% van de gebruikers van de huidige hoefijzervormige Ringlaan, dit sluitstuk behoeven. Verder zou een uniek passief recreatie- en wandelgebied, gelegen pal naast een dichtbevolkte stadskern, door de aanleg van dit sluitstuk in de vernieling gaan.

Vroegere acties van de plaatselijke bevolking tegen eventuele aanleg van infrastructuur in dit gebied, hebben er toe geleid dat men hiermee rekening ging houden.

Dit sluitstuk van de Ring is overigens niet voorzien op het gewestplan. In 1979 werd door de toenmalige Minister van Openbare Werken, Minister Mathot, verklaard dat men dit sluitstuk van de Ring niet zou aanleggen en wachtte men op verkeerstellingen die zouden geschieden na het herstel van de bruggen over het Netekanaal. Deze zijn gelegen op de invalswegen rond Lier.

Kan de heer Gemeenschapsminister mij meedelen:

1. of de aanleg van het bedoelde vak nog gepland wordt, ondanks het feit dat dit strijdig is met het gewestplan ?
2. Welke zijn houding zal zijn mocht toch worden aangevangen met de werken ?
3. Wat eventueel het standpunt is van de Gemeenschapsminister t.o.v. bestaande plannen van haalbare alternatieve tracés?

Antwoord

Gevolggevend aan deze parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, voor zover uit ingewonnen inlichtingen bij het Bestuur van de Stedebouw blijkt, er geen initiatieven bekend zijn tot de aanleg van het deel van de ring rond Lier gelegen tussen rijksweg nr. 12 en 51.

Het is dan ook voorbarig enig standpunt omtrent deze aangelegenheid in te nemen.

**Vraag nr. 46
van 26 januari 1983
van de heer C. DE CLERCQ**

Woon wagenbewoners — Bestendig en tijdelijk verblijf

Woonwagenbewoners hebben het doorgaans moeilijk om passend terrein te vinden dat hen toelaat, hetzij bestendig hetzij tijdelijk te verblijven.

Ik moge u verzoeken mij te willen meedelen, per provincie, waar dergelijke terreinen voor handen zijn op basis van een bouwvergunning, zoals bedoeld in de wet op de ruimtelijke ordening en de stedebouw.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, voor zover bekend, slechts enkele zones voor woonwagenbewoners (nomaden) voorzien zijn in de gewestplannen, met name in de gemeenten Mortsel, Wilrijk en Brasschaat voor de provincie Antwerpen. Behoudens de zone Mortsel, die reeds op het ontwerp-gewestplan was voorzien, was het inlassen van dergelijke voorzieningen slechts mogelijk voor zover gedurende het openbaar onderzoek, waarvan de gewestplannen werden onderworpen, bemerkingen of voorstellen dienaangaande werden geformuleerd.

**Vraag nr. 47
van 26 januari 1983
van de heer E. DESUTTER**

Oostwaarts het havengebied Zeebrugge — Behoud van bufferzone

In antwoord op een mondelinge vraag van een collega nopens de plannen om een jachthaven in de omgeving van het Zwin aan te leggen, deelde u op 16 november laatstleden mede dat gelet op de schikkingen van het bij koninklijk besluit goedgekeurde gewestplan „Brugge-Oostkust” er voor een dergelijk project geen goedkeuring kon verleend worden.

Geruchten doen thans de ronde dat de volgens hetzelfde gewestplan weerhouden bufferzone, gelegen tussen de woonzone Heist en het havengebied Zeebrugge, zou omgevormd worden tot containerhaven en industriezone. Deze gewijzigde bestemming zou als een alternatief worden vooropgesteld voor de transportzone te Zeebrugge en/of voor de achterhaven welke volgens bepaalde milieugroepen opnieuw een landbouwbestemming zou moeten krijgen.

Deze bufferzone werd nochtans destijds terecht bestemd om „als groene ruimte ingericht te worden teneinde te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten gescheiden worden“.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of de schikkingen van het gewestplan ook op deze plaats verder zullen geëerbiedigd worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 26 januari 1983 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mij geen vraag tot inrichting van een transportzone tussen de woonzone Heist en het havengebied Zeebrugge bekend is.

Wel heeft de Minister van Openbare Werken mijn aandacht gevraagd voor deze gronden welke volgens het gewestplan Brugge-Oostkust gedeeltelijk zijn gelegen in de bufferzone en gedeeltelijk in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. Volgens de Minister van Openbare Werken werd, met goedkeuring van de ministerraad toelating gegeven voor het inrichten van de gronden als stapel terrein voor stortstenen en de inrichting van de centrale werkhaven. Gelet op de investering stelt de Minister van Openbare Werken voor de gronden na het beëindigen van de havenwerken te bestemmen voor het oprichten van herstelwerkplaatsen, opslagplaatsen voor materieel en materiaal, verkoopcentra voor gespecialiseerd materieel in dit verband, parkeerplaatsen e.d. De bezorgheid van de Minister van Openbare Werken is tot uiting gekomen naar aanleiding van het initiatief van het gemeentebestuur van Knokke-Heist om voor dit gebied een Bijzonder Plan van Aanleg op te stellen. Dit Bijzonder Plan van Aanleg voorziet in de aanleg van een groene bufferzone waardoor de door het Ministerie van Openbare Werken uitgevoerde werken nutteloos zouden worden.

Aan het Hoofdbestuur Stedebouw werd dan ook opdracht gegeven de bemerkingen van de Minister van Openbare Werken ter kennis te brengen aan de betrokken instanties.

Van zodra mij alle adviezen in verband met het ontwerp Bijzonder Plan van Aanleg gekend zijn, wordt het mij mogelijk een definitief standpunt omtrent de vraag van de Minister van Openbare Werken in te nemen.

**Vraag nr. 49
van 26 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS**

*Eigenaars van landbouwgronden in het Waasland —
Gedwongen ruilverkaveling*

De Wase landbouwers komen regelmatig in het nieuws ingevolge de ruilverkaveling die in dit landsgedeelte tegen hun zin wordt doorgevoerd. Reeds méér dan 5 jaar verzet de overgrote meerderheid van landbouwers, eigenaars van landbouwgronden en natuurbeschermers zich tegen wat zij noemen de „gedwongen” ruilverkaveling in het Waasland.

Ik verwijs de geachte Minister in dit verband naar mijn mondelinge vraag van 4.5.1982 en aanvullende schriftelijke vraag nr. 76 van 18.5.1982 waarin ik de geachte Minister reeds heb gewezen op het ongenoegen en het verzet van vele landbouwers. De tegenstanders van deze ruilverkaveling klagen aan dat de oorspronkelijke aanvraag tot ruilverkaveling slechts een gebied van ca 50 ha betrof (bollaker gebied — blok 1) en dat zonder rekening te houden met de ver-

zuchtigen van de getroffen landbouwers e.a. tegenstanders het ruilverkavelingsgebied werd uitgebreid tot ca. 9 000 ha.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. In Meerdonk (blok 2) wordt gestart met het fel aangevochten project. De streek is nochtans in grote kavels ingedeeld, bezit degelijke wegen en afwatering en een goed werkend Polderbestuur. Waarom deze gronden herschikken als:
 - a. ruilverkaveling in dit reeds grootschalig gebied niet als een noodzaak of prioritair wordt gesteld ;
 - b. de overgrote meerderheid van de landbouwers zich hardnekkig tegen dit project blijven verzetten;
 - c. de Algemene Vergadering van Polder en gemeentebestuur van Beveren dit ruilverkavelingsproject verwerpen ?
2. Het Actiecomité tegen de gedwongen ruilverkaveling Sint-Gillis-Waas zegt dat het project op geheimzinnige wijze werd doorgevoerd. Wat kan de geachte Minister tegen deze bewering inbrengen ?
3. De Minister steunt zich gedeeltelijk op een verzoek van eigenaars en gebruikers om de ruilverkaveling door te voeren. Hoeveel eigenaars en gebruikers hebben schriftelijk geopteerd voor de ruilverkaveling te Meerhout e.a. plaatsen ? Graag het aantal voorstanders en tegenstanders per verkavelingsblok (absolute cijfers).

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken :

1. Het is onjuist te beweren dat de ruilverkaveling Meerdonk ingedeeld is in grote kavels en voorzien van degelijke wegen en afwatering. De oppervlakte per perceel bedraagt nauwelijks 54 are, terwijl de gemiddelde oppervlakte per gebruikskavel kleiner is dan 1,4 ha. De ontsluiting van verharde wegen is zodanig gebrekkig dat op het gebied van het gebruik 27,7% van de grondstukken volledig zijn ingesloten en 22,3% aan niet verharde bosweg zijn gelegen. Op het gebied van de eigendom belopen deze cijfers respectievelijk 53% en 38%. Bijgevolg zijn 50% van de gebruikskavels en 91% van de eigendommen niet behoorlijk ontsloten.

Het is dus evident dat de uitzondering van een ruilverkaveling niet alleen nuttig maar zelfs prioritair is. De aanwezigheid van „ een goed werkend Polderbestuur ” kan een waarborg zijn voor het later goed beheer van de investeringen, die het ruilverkavelingscomité gaat uitvoeren.

2. Het is mij niet bekend op welke feiten het geachte lid allusie maakt. De procedure, die betrekking had op het onderzoek naar het nut van deze ruilverkaveling, werd stipt nageleefd overeenkomstig de bepalingen van de wet. Daarenboven hebben de ambtenaren, belast met de begeleiding van dit onderzoek, meerdere malen objectieve voorlichtingsvergaderingen georganiseerd ; deze vergade-

ringen werden bij herhaling hetzij gehinderd, hetzij onmogelijk gemaakt door de brutale houding en handelwijze van sommige personen, die thans gewagen van geheimzinnigheid in de procedure.

3. Het is correct dat tot een onderzoek naar het nut van een ruilverkaveling kan besloten worden hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van minstens twintig belanghebbenden.

Het ware echter onjuist te suggereren dat slechts de ondetekenaars van een aanvraag als voorstanders dienen aangezien te worden en alle anderen als tegenstanders. De bevoegdheid om te beslissen of een ruilverkaveling nuttig is en bijgevolg dient uitgevoerd te worden werd door de wetgever uitdrukkelijk toegewezen aan de uitvoerende macht. De ruilverkaveling is, zoals zovele andere operaties van de overheid, een werk van openbaar nut en algemeen belang. De uitvoering ervan werd aan de overheid toevertrouwd en is niet afhankelijk van een stemprocedure van de betrokken eigenaars, gebruikers en ondergeschikte besturen.

Vraag nr. 51
van 26 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS

Sint-Gilles- Waas — Gedwongen ruilverkaveling

Sedert meer dan 5 jaar verzet de overgrote meerderheid van landbouwers, eigenaars van landbouwgronden en natuurbeschermers zich tegen de gedwongen ruilverkaveling in de streek Sint-Gilles-Waas !

Waarom werd in deze ruilverkaveling het voorstel 50 ha te betrekken, gewijzigd in een voorstel tot 9.000 ha te betrekken bij de ruilverkaveling?

Is het waar dat er handtekeningen verdwenen onder de ingediende bezwaarschriften ?

Wat heeft deze ruilverkaveling tot nu toe gekost?

Wat zal zij ongeveer kosten ?

Werden er studies uitgevoerd over de invloeden van deze RV op het vlak van natuur- en milieuaangelegenheden ?

Wie zetelt in het Ruilverkavelingscomité en welk is het honorarium van deze personen ?

Voor wanneer mag een behandeling verwacht worden van mijn decreet ter zake dat meer inspraak moet garanderen aan alle betrokkenen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te verstrekken :

1. In het Vlaamse Gewest zijn enkel de volgende ruilverkavelingsprocedures bekend en rechtsgeldig :
 - a. Ruilverkaveling uit kracht van de wet (wet van 22 juli 1970, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978);
 - b. Ruilverkaveling uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken (wet van 12 juli 1976);

- c. Ruilverkaveling in der minne (wet van 10 januari 1978).

De gedwongen ruilverkaveling, waarover het geachte lid spreekt, is mij onbekend.

2. Zowel een voorstel van 50 ha als een voorstel van 9.000 ha zijn mij onbekend. In het betrokken gebied lopen thans twee projecten, namelijk de ruilverkaveling Meerdonk met een oppervlakte van 1.704 ha in uitvoering sedert 19 oktober 1979 en een ruilverkaveling te Sint-Gillis-Waas en omgeving met een oppervlakte van ongeveer 1460 ha. Dit laatste project bevindt zich in de fase van het onderzoek.
3. Het dossier met de ingediende bezwaarschriften voor de ruilverkaveling Meerdonk is volledig, zoals trouwens reeds eerder werd medegedeeld.
4. De uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap belopen tot nog toe 1.015.000 F.
5. Na de recente aanbestedingen kan de totale kostprijs van de investeringen in de ruilverkaveling Meerdonk geraamd worden op 140 miljoen frank, hetzij circa 90 miljoen frank voor de wegen- en afwateringswerken en circa 50 miljoen frank voor de overige werken.
6. Er werd overgegaan tot de uitvoering van een landschapsevaluatieplan, een structuurplan en een onderzoek van de bijzondere ecotopen. Hiervoor werd de in sub 4 vermelde toelage verstrekt. Een landschapsontwikkelingsplan zal later uitgevoerd worden.
7. Het comité is samengesteld als volgt: de heer R. Gyselinck, voorzitter, en de heren H. Pieters, P. De Clercq, M. Meerschman, P. Van den Bremt, E. Voets, R. Ponnet, W. De Rudder, A. De Baets, W. Dierickx en J. Geldof, leden.
Noch aan de voorzitter, noch aan de leden, wordt enig honorarium uitbetaald. De comitéleden, die het statuut van rijksambtenaar niet bezitten, ontvangen wel een presentiegeld van 250 F per comitévergadering van minstens drie uur en van 400 F per comitévergadering van minstens zes uur.
8. Het behoort niet tot mijn bevoegdheid de werkzaamheden van de Vlaamse Raad te regelen.

Vraag nr. 52
van 26 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

„Toreven ” te Kessel — Natuurgebied

Kessel bezit nog prachtige natuurgebieden. Eén daarvan is het „Toreven ” dat op het gewestplan Mechelen als parkgebied is aangeduid.

Sedert enkele jaren werd de zuidelijke kant, palend aan de Torvenstraat, sporadisch maar grondig gekapt en dit over een vrije brede strook.

Alhoewel de belofte ging dat de open ruimte zou herbeplant worden is zulk nooit gebeurd. Allerlei geruchten deden toen de ronde maar niemand wist precies de ware toedracht.

Thans blijkt steeds meer de eigenlijke achtergronden van deze tactiek bij vele omwonenden duidelijker te worden. Er gaan namelijk hardnekkige geruchten de ronde dat weldra ons „Torenven” geheel of mogelijk gedeeltelijk zal verkaveld worden.

Kan de geachte Minister mij zeggen:

1. of er inderdaad een aanvraag tot gehele of gedeeltelijk ke verkaveling ingezonden werd ?
2. Betreft het hier een verkaveling ten voordele van de uitbreiding van de bouwzone ?
3. In bevestigend geval, hoe adviseerde het gemeentebestuur Nijlen ?
4. Blijft het met de bestaande wetgeving mogelijk een park — en natuurgebied om te vormen tot bouwzone? Eventueel in welke gevallen en hoe verloopt deze procedure ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Voor het „torenven” werd geen aanvraag tot verkaveling ingediend; wel werd in toepassing van art. 56 §2 van de wet op de stedenbouw een plan van de verdeling ter inzage aan de gemeente en de gemachtigde ambtenaar voorgelegd.

Vermits geen verkavelingsaanvraag werd ingediend zijn de overige vragen zonder voorwerp.

Vraag nr. 53 van 26 januari 1983 van de heer T. KELCHTERMANS

Verplaatsbare reclamepanelen — Reglementering

Voor de inplanting van publiciteitsborden is ingevolge de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw een bouwvergunning vereist.

De laatste jaren is echter ook het gebruik van aanhangwagens met publiciteitspanelen in zwang geraakt, die op ieder gewenst ogenblik kunnen verplaatst worden, maar in de praktijk vaak als een alternatief functioneren voor de klassieke publiciteitsborden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister of voor het plaatsen van dergelijke mobiele reclamepanelen een bouwvergunning vereist is.

Zo ja, welke artikelen van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw zijn hierop van toepassing? Zo neen, om welke redenen ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geacht lid antwoorden dat enkel de werken en handelingen vermeld in art. 44 van de wet op de stedenbouw onderworpen zijn aan een bouwvergunning.

De opsomming in paragraaf 1 van hogergenoemd artikel vermeldt de mobiele aanhangwagens met reclamepanelen niet.

Indien de gemeente wenst deze materie te reglementeren, kan zij hiervoor een gemeentelijke verordening uitvaardigen.

Vraag nr. 54 van 26 januari 1983 van de heer P. BREYNE

Publiciteitspanelen langs toeristische wegen — Reglementering

Ik zou de geachte Minister dank weten te mogen vernemen of de reglementering inzake verbod of beperking van publiciteitspanelen langs zg. toeristische wegen, al dan niet toepasselijk is op tijdelijke panelen met verkiezingspubliciteit in het kader van politieke verkiezingen.

Deze aangelegenheid blijkt tot de bevoegdheid van de regionale organen te behoren.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden :

De reclame kan gereguleerd worden op verschillende wijzen :

1. een BPA kan voorschriften bevatten die slaan op visuele reclame;
2. een gemeentelijke bouwverordening op het maken van reclame in het kader van art. 60 van de wet op de stedenbouw;
3. sommige verkavelingsvoorschriften kunnen eveneens bepaalde aspecten van de reclame reglementeren.

Er moet dus nagegaan worden of het betrokken perceel al dan niet gelegen is binnen een BPA, een verkaveling of dat op het perceel een bouwverordening van toepassing is.

Voor zover bekend bestaan er geen dergelijke bepalingen, die het plaatsen van verkiezingspubliciteit in het kader van de politieke verkiezingen zouden reglementeren.

De hogergenoemde bepalingen worden uitgevaardigd in het kader van de wet op de stedenbouw en vallen onder de bevoegdheid van de gewesten, daar deze materie geregionaliseerd is.

De reclame wordt echter ook gereguleerd door het koninklijk besluit van 14 december 1959 houdende regelen op het aanplakken en reclame-maken.

Dit KB is getroffen in uitvoering van het artikel 200 van het wetboek der met het zegel gelijkgestelde takken. Destijds werden door de Minister van Openbare Werken de ambtanaren van het Bestuur van de Stedenbouw belast met de uitvoering van deze bepalingen. Deze materie is echter nationale bevoegdheid, zodat aangepaste maatregelen dienen getroffen door de nationale regering i.v.m. de verdere uitvoering van de besluiten ter zake.

Het personeel van de stedenbouw werd immers sinds 1 januari 1983 onder de bevoegdheid van de gewesten geplaatst.

Vraag nr. 55
van 2 februari 1983
van de heer E. DESUTTER

Lapscheurse Polders — Zandwinningswerken

Naar ik meen te weten zou het voornemen bestaan om op het grondgebied van Damme over een oppervlakte van circa 7 ha zandwinningswerken te laten uitvoeren in de Lapscheurse Polders.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister vragen of er dienaangaande een aanvraag werd ingediend?

In bevestigend geval vernam ik graag of een zandwinning aldaar strookt met het in het goedgekeurd gewestplan omschreven bestemmingsgebied?

Welke is in voorkomend geval de nabestemming en welke waarborgen worden opgelegd om zulks te verzekeren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 2 februari 1983 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat door het College van Burgemeester en Schepenen op 5 oktober 1982 aan de NV Stagro vergunning werd afgegeven voor het winnen van klei en zand.

De gronden zijn volgens het gewestplan Brugge-Oostkust gelegen in het ontginningsgebied met nabestemming landbouw.

Bij afgifte werd dan ook vermeld dat met deze opvulling aanvang dient genomen te worden na de uitgraving of een gedeelte van de uitgraving. Het geheel dient afgedekt te worden met 1 meter aarde waarvan 30 cm goede teeltaarde. Het nieuwe terrein dient hetzelfde niveau te hebben van het aangrenzend terrein.

De werken mogen niet aangevangen worden zolang de exploitatievergunning niet is afgegeven.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 16
van 11 januari 1983
van de heer E. FLAMANT

Gemeenten van het arrondissement Gent-Eeklo — Bouwprogramma

Graag kreeg ik voor de gemeenten van het arrondissement Gent-Eeklo een overzicht van de in 1983 geplande of in uitvoering gestelde bouwprogramma's van de door de NMH en de NLM erkende vennootschappen.

Wat is da aard en de omvang van bedoelde programma's?

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vraag, kan ik volgende tabellen als antwoord geven:

1. Bouwprogramma's (groepswerven) Nationale Landmaatschappij in het arrondissement Gent-Eeklo

Gemeente	Aantal woningen	
	in uitvoering (per 31.12.82)	gepland in 1983
Destelbergen		16
Destelbergen-Heusden		23
Evergem-Ertvelde		10
Gavere-Asper	20	
Gent-Gentbrugge	39	20
Kaprijke-Lembeke	20	15
Maldegem-Adegem	20	
Oosterzele-Balegem		10
Wachtebeke	14	
Zulte/Machelen-Leie	20	4
Zelzate	78	

2. Nationale Maatschappij voor de Huisvesting

Bouwprogramma arrondissement Gent-Eeklo — Toestand op 17/ 1/ 1983

1	2	3	4	5
Vennootschap	In opbouw	In aanbesteding	Voorontwerp goedgekeurd	Architectencontract goedgekeurd
Arrondissement Eeklo				
Meetjeslandse Bouwmaatschappij voor Volkswoningen te Eeklo	20 Eeklo „Galgenakker” 17 Eeklo „Blakstraat” 6 Knesselare 24 Eeklo „Galgenakker” 37 Assenede — budgettaire bezwaren	29 Knesselare		
Arrondissement Gent				
Deinsche Bouwmaatschappij te Deinze	19 Deinze „Canteclaeer” 21 Deinze „Canteclaeer” 16 Deinze (Astene) — budgettaire bezwaren		21 Nevele	
Het Noorden te Ertvelde			50 Ertvelde „Biezenkouter” 50 Ertvelde „Biezenkouter”	25 Ertvelde „Biezenkouter”
De Goede Werkmanswoning te Gent	27 Gent „Kikvorsstraat” 27 Gent „Kikvorsstraat” — budgettaire bezwaren		26 Gent „Kikvorsstraat” 56 Oostakker	332 Oostakker

Bouwprogramma arrondissement Gent-Eeklo — Toestand op 17/1/ 1983

1	2	3	4	5
Vennootschap	In opbouw	In aanbesteding	Voorontwerp goedgekeurd	Architectencontract goedgekeurd
Arrondissement Gent (<i>vervolg</i>)				
Oostvlaamse Huurderscoöperatie te Gent	125 A „Kerkstraat” Gent 181 A Lokeren			
De Gentse Haard te Gent			125 A „Hoge Weg” Gent	
Gentse Maatschappij voor de Huisvesting te Gent	43 { 9 huizen Gent 34 app.		166 A + 35 huizen „Hoge Weg” te Gent	
Volkshaard te Gent	46 Nevele (Landegem) 6 Nevele (Hansbeke) 51 Gent (Zwijnaarde) — budgettaire bezwaren 61 Mariakerke 22 Evergem		22 Lochristie 46 Melle 43 Evergem (Sleidinge) 53 Aalter 40 Lochristie 49 Wachtebeke 62 A „Hoge Weg” Gent 42 „Hoge Weg” Gent 33 h + 4 A Evergem	100 St. Amandsberg 40 Nazareth
De Gentbrugse Haard te Gentbrugge	20 A Gentbrugge „Achterdries”			
De Merelbeekse G.W. te Merelbeke			26 St. Denijs-Westrem 18 St. Denijs-Westrem	23 Merelbeke
Voorziening in Nood te Waarschoot	36 Waarschoot 34 Waarschoot			
Elk zijn Dak te Zomergem	32 Zomergem			

Wel wens ik het geacht lid er de bijzondere aandacht op te vestigen dat de toekomstige geplande activiteiten van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij afhankelijk zijn van de Gewestbegroting goed te keuren door de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 17
van 11 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS

Sociale huisvestingspolitiek — Vastleggingskredieten

Voor de tweede jaarhelft van vorig jaar werd besloten geen nieuwe sociale woonbouwprojecten meer aan te vatten. Deze politiek zal toch niet gevolgd worden in 1983 en 1984?

Dient verder ook niet de verkoop van sociale bouwgronden te worden aangemoedigd?

Antwoord

De door het geachte lid voorgestelde situatie berust op geen enkele grond.

In 1982 werden de vastleggingskredieten voor alle departementen van de Vlaamse Gemeenschap/Gewest beperkt tot 85 % van de oorspronkelijke begrotingscijfers.

Derhalve heeft de sociale huisvestingspolitiek in 1982 een quasi-normaal verloop gekend.

De begrotingscijfers 1983 zijn nog in behandeling in

de schoot van de Vlaamse Regering; zij zullen over zeer korte tijd bij de Vlaamse Raad ter bespreking ingediend worden.

De vastleggingskredieten 1984 zijn voor het ogenblik nog niet in staat van ontwerp.

Wat de sociale verkavelingen betreft wordt door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij een maximale inspanning geleverd.

Aldus hebben de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en haar erkende vennootschappen in 1981 117 kavels verkocht, in 1982 88 bouwpercelen (voorlopige cijfers). De terugloop is functie van de ongunstige economische toestand (werkonzekerheid, hoge rentevoeten van het hypothecair krediet, enz...)

In elk geval handhaaft de Nationale Maatschappij voor Huisvesting haar beleid, strekkend tot het aanleggen van een ruim aanbod van sociale bouwpercelen; in die optiek worden voorstellen van sociale verkavelingen onderzocht en goedgekeurd.

Ook bij de Nationale Landmaatschappij kent de verkoop van sociale bouwgronden een normaal verloop.

Vraag nr. 19
van 26 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS

Trefdag „Toelevering” te Stuttgart — Staatsdeelname

De kranten maakten gewag van het feit dat u aanwezig was op de trefdag „Toelevering”, in Stuttgart op 26 mei jl.

Ik meen te weten dat, op deze trefdag, besprekingen werden gevoerd tussen grote Duitse bedrijven en Belgische firma's, welke als mogelijke toeleverancier zouden willen optreden.

Het is me niet duidelijk op welke wijze dergelijke commerciële besprekingen tussen privé-firma's ook maar enig nut kunnen hebben voor de problematiek van de huisvesting. Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister met welke bedoelingen hij die trefdag heeft bezocht en welk praktisch nut dit bezoek voor zijn ambt heeft meegebracht?

Tevens zou ik wensen te vernemen welk departement, organisme of dienst de reis- en verblijfskosten heeft gedragen?

Antwoord

Ik het de eer het geachte lid mede te delen dat ik als Gemeenschapsminister, belast met de coördinatie van de internationale betrekkingen, op uitnodiging van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel, werd uitgenodigd om de Vlaamse Executieve te vertegenwoordigen op de trefdag „Toelevering” in Stuttgart op 26 mei 11.

De Vlaamse Gemeenschap en mijn kabinet hebben geen reis- en verblijfskosten betaald.

**Vraag nr. 20
van 26 januari 1983
van de heer T. DELAHAYE**

Aankoop van een bestaand huis — Verwervingspremie

Mijn aandacht wordt gevestigd op het feit dat naar aanleiding van een heftige publiciteitscampagne verschillende aanvragen werden ingediend tot verkrijging van een verwervingspremie voor de koop van een bestaand huis.

Naar mijn weten zouden er sinds ongeveer 1 jaar meer dan 8000 aanvragen ingediend zijn waaraan echter geen gevolg werd gegeven.

Kan de geachte Minister mij laten weten of deze inlichtingen juist zijn. Zoja, waarom er geen gevolg aan wordt gegeven en welke de maatregelen zijn die de Minister zal treffen om dit achterstal in te halen.

Antwoord

Teneinde aan het verzoek van het geachte lid tegemoet te komen, heb ik de eer te mogen verwijzen naar het antwoord dat ik reeds verstrekt heb op de vraag, die door de heer J. Gabriels, Volksvertegenwoordiger en lid van de Vlaamse Raad, werd gesteld en geregistreerd is geworden ter Griffie dd. 30 december 1982 onder nr. 14.

Tenslotte kan ik het geachte lid nog mededelen dat het bijkomend personeel waarvan sprake is in bedoeld antwoord thans actief meewerkt om de achterstand bij de behandeling van de dossiers „verwervingspremies” weg te werken.

**Vraag nr. 21
van 2 februari 1983
van de heer H. VAN WAMBEKE**

Arrondissement Aalst — Erkende openbare bouwvennootschappen

Mag ik, voor het dienstjaar 1982, vanwege de geachte Minister vernemen :

1. welke openbare erkende bouwvennootschappen voor de huisvesting werkzaam waren in het arrondissement Aalst;
2. hoeveel woningen deze maatschappijen, afzonderlijk, hebben verkocht resp. gesaneerd;
3. hoeveel woningen deze maatschappijen, afzonderlijk, hebben verhuurd;
4. hoeveel personeelsleden deze maatschappijen, afzonderlijk, hebben tewerk gesteld.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, heb ik het voordeel hem deze volledige overzichtelijke tabel ter kennis te brengen.

Benaming van de vennootschap	Aantal woningen			Aantal personeelsleden op 3 1.12.1982			
	Verkocht	Gesaneerd	Verhuurd op 31.12.1982	Bedienden		Werklieden	
				voltijds	deeltijds	voltijds	deeltijds
CV Sam. mij. voor goedk. won. van het Gewest Aalst te Aalst	401	—	588	3	—	—	—
CV DEWACO te Aalst	401/5	—	184	1	—	—	2
CV Werkerswelzijn te Denderleeuw	406	5	228	1	2	—	—
CV Veilig Wonen te Aalst	420	52	886	7	—	—	1
CV Ninove-Welzijn te Ninove	424	1	537	2	—	—	—

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZOND-
HEIDSBELEID

Vraag nr. 22
van 13 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS

Preventieve gezondheidszorg — Bevoegdheid

Als wij niet verkeerd zijn ingelicht, behoort de preventieve gezondheidszorg grotendeels tot uw bevoegdheid. Graag vernamen wij in hoeverre dit opgaat en welke middelen u voor een beleid ter zake ter beschikking heeft.

Antwoord

Ik heb de eer het grachte lid mede te delen dat krachtens art. 10, §1, van het besluit van 18 januari 1982 van de Vlaamse Executieve houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve, de gezondheidszorg inderdaad tot mijn bevoegdheid behoort.

In het kader van deze bevoegdheid neemt de preventieve gezondheidszorg een belangrijke plaats in.

Het beleid dienaangaande houdt het volgende in:

— Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding.

Het beleid wat deze belangrijke vorm van primaire preventie betreft bestaat in het toekennen van facultatieve toelagen vastgesteld in de begrotingswet, en vooral in het afsluiten van overeenkomsten met organisaties die werkzaam zijn op het gebied van de gezondheidsvoorlichting en -opvoeding, in hoofdzaak betreffende prioritair gestelde thema's die momenteel zijn: bestrijding van tabaksgebruik, alcoholisme en andere drugs, bevordering van een gezonde voeding, voorlichting inzake verantwoord geneesmiddelengebruik, preventie van ongevallen en bevordering van de geestelijke gezondheid.

Voor dit jaar wordt ook een voorlichtingscampagne voorbereid om de kwaliteit van de voeding op school te verbeteren. Ook zal een campagne plaatsvinden i.v.m. tandenzorg bij schoolgaanden.

Op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werd in 1982 voor gezondheidsvoorlichting en -opvoeding een bedrag voorzien van 20 miljoen. Bovendien werd een bedrag van 8 miljoen voorzien in het kader van een conventie met het Rode Kruis, voor zijn medewerking inzake gezondheidsvoorlichting en -opvoeding.

Op 9 december 1982 heb ik een voorlopige adviesraad gezondheidsvoorlichting en -opvoeding van deskundigen opgericht om een meer gecoördineerd en doelmatiger beleid te kunnen voeren.

— Andere bevoegdheden die meer op het vlak liggen van de secundaire preventie.

Deze bevoegdheid houdt volgende taken in:

1. Tuberculosebestrijding.

De Vlaamse Gemeenschap voorzag in 1982

een toelage van 9 1.750.000 F voor activiteiten van :

- de Vlaamse Vereniging voor Tuberculosebestrijding
- de sectoriële coördinatiecommissies voor tuberculosebestrijding
- de socio-profylactische equipes
- rondreizende diensten voor Tuberculoseopsporing

2. Kankeropsporing

De Vlaamse Gemeenschap verleent toelagen aan universitaire en niet-universitaire centra voor vroegtijdige kankeropsporing. Dit zijn tussenkomsten in de werkingskosten en in de uitgaven voor preventief bevolkingsonderzoek. In 1982 werd aan deze centra een totale toelage verleend van 35.500.000 F.

3. Schoolgezondheidszorg.

De begroting 1982 voorzag een totaal toelagebedrag van 448.300.000 F.

4. Opsporing van aangeboren metabolische aandoeningen bij pasgeborenen

De bevordering van deze opsporing gebeurt via toelagen aan erkende diensten voor opsporing van fenylketonurie, leucinose, homocystinurie, galactosemie, tyrosinemie, histidinemie en hypothyreemie.

De Vlaamse Gemeenschap verleende in 1982 een toelage van 14.000.000 F waarvan reeds 11.28 1.544 F werd uitbetaald wat het eerste, tweede en derde trimester 1982 betreft.

5. Medische sportbegeleiding.

De begroting 1982 voorzag hiervoor een totale toelage van 8.300.000 F.

6. Inenting tegen rubella.

Een speciale toelage wordt verleend om onder bepaalde voorwaarden de rubellavaccinaties te organiseren bij elf- en twaalfjarige meisjes en door equipes voor medisch schooltoezicht in gezondheidscentra en de nodige voorlichting te geven over rubellapreventie.

Op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap werd voor 1982 een bedrag voorzien van 1.400.000 F.

7. Gratis afleveren van aanbevolen vaccins.

De begroting van de Vlaamse Gemeenschap voorzag in 1982 hiervoor een bedrag van 13.300.000 F.

8. Bescherming van de bevolking tegen besmettelijke ziekten, en sommige aspecten van de bescherming van het leefmilieu o.m. het bevorderen van de gezondheid van de omgeving en bescherming van de bevolking rond de hinderlijke bedrijven.

9. Verder dient maximaal de preventie te worden geïntegreerd in de zorg aan de basis met participatie van bevolkings- en zelfzorggroepen. De onlangs opgerichte werkgroep op ka-

binetsniveau „Eerste lijn” zal hieromtrent concrete voorstellen kunnen uitwerken.

10. Een van de opdrachten van de centra voor geestelijke gezondheidszorg is de preventie naast hun taken in het kader van sociale psychiatrie.
Wij verwachten gepaste suggesties door het onlangs opgericht adviescomitee voor een ombuiging in het beleid ter zake.
11. Tenslotte is er op het gebied van primaire preventie, de ontwikkeling van de antropogenetica. Door deskundige adviezen aan de konsultanten leverende tot nu toe opgerichte universitaire centra een delikate bijdrage ter voorkoming van ziekten en handicaps.

Vraag nr. 23
van 13 januari 1983
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering
— Vertegenwoordiging

Hoe valt de werking en onafhankelijkheid van een Vlaams adviesorgaan zoals de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering, te verzoenen met de samenstelling ervan waarin vertegenwoordigers van unitaire instellingen, zoals de ziekenfondsen, zeten?

De ingebouwde regel als moeten alle vertegenwoordigers van de organisaties die deel uitmaken van de Vlaamse Commissie, van Vlaamse afkomst zijn, kan toch niet gerealiseerd worden, daar de Landsbonden van de ziekteverzekeringsinstellingen nog steeds unitair zijn?

Antwoord

In tegenstelling tot het geachte lid ben ik van oordeel dat in het decreet aan het probleem een oplossing gegeven werd die, zonder de werking en de onafhankelijkheid van de Commissie in het gedrang te kunnen brengen, het belang van de Vlaamse Gemeenschap dient.

Het programmeren van ziekenhuizen is een uiterst delicate aangelegenheid omdat het vaak verstrekkende gevolgen heeft voor alle bij de ziekenhuizen betrokken groepen. Een van die betrokken groepen zijn ongetwijfeld de ziekenfondsen en de bij hen aangesloten leden. Er kan voor de Vlaamse Executieve, net zoals dit het geval was voor de Gewestelijke Commissie voor Ziekenhuisprogrammering voor het Vlaamse Gewest, ook geen twijfel over bestaan dat de ziekenfondsen moeten vertegenwoordigd zijn in de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering.

Zoals het geachte lid zelf toegeeft in zijn vraag zijn alle landsbonden van ziekenfondsen unitair georganiseerd. Staande voor de keuze de ziekenfondsen al dan niet op te nemen in de Vlaamse Commissie heeft de Vlaamse Executieve gekozen voor de opname van de ziekenfondsen onder toevoeging van één bij komende voorwaarde, namelijk dat alle vertegen-

woordigers van de ziekenfondsen tot de Vlaamse Gemeenschap moeten behoren.

Deze zelfde voorwaarde werd in het verleden gesteld voor de vertegenwoordigers van de landsbonden van de ziekenfondsen in de Gewestelijke programmatiecommissie. De aanwezigheid van vertegenwoordigers van de ziekenfondsen heeft op geen enkel ogenblik de werking of de onafhankelijkheid van deze programmatiecommissie in het gedrang gebracht. Ik ben ervan overtuigd dat hetzelfde zal gelden voor de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 27
van 30 december 1982
van de heer W. KUIJPERS

Afvalstoffen — Kenbaar maken vergunningen

Het decreet van 2 juli 1981 op het beheer van de afvalstoffen regelt ook de vergunningsmodaliteiten.

Art. 26, §5, stelt dat de beslissing van de bestendige deputatie betreffende een vergunningsaanvraag door de gemeente wordt ter kennis gebracht aan de bevolking.

Art. 27, §2, stelt dat iedere belanghebbende tegen de beslissing kan beroep instellen.

Nergens in het decreet is echter vermeld, hoe deze beslissing dient kenbaar gemaakt te worden, het decreet voorziet niet in een taak voor de Vlaamse Executieve dienaangaande.

Vindt u dit geen mankement? Immers, hoe kan de bevolking beroep aantekenen tegen een beslissing waarvan geen regels van openbaarheid concreet genomen zijn.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij desgevallend reeds een ministeriële omzendbrief dienaangaande heeft opgesteld, indien dit zo is ontvang ik graag een exemplaar hiervan.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De leemte in het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, met betrekking tot de modaliteiten van openbaarmaking van de beslissing van de Bestendige Deputatie inzake een vergunningsaanvraag, is mijn niet onbekend.

Vermits het decreet in ieder geval moet uitgevoerd worden, heb ik aan de Openbare Avalmaatschappij voor het Vlaamse Gewest opdracht gegeven mij een ontwerp van executievebesluit en/of omzendbrief ter zake voor te leggen.

Inhoudelijk zal er naar gestreefd worden de bekendmakingsmodaliteiten gelijkvormig te maken aan deze voorziene in andere vergunningsprocedures zoals het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, bouwvergunningen enz.

Van zodra hierover een beslissing genomen wordt, zal ik het geachte lid op de hoogte brengen.

Vraag nr. 28
van 30 december 1982
van de heer W. KUIJPERS

Kleiputten in de Rupelstreek — Stortvergunning

Via de pers vernamen we dat de firma Rupelchemie 20,7 ha kleiputten aankocht in de Rupelstreek.

Via dezelfde pers vernamen we echter ook dat u nooit een stortvergunning voor deze putten zult afleveren.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende:

- a. waarom heeft het Vlaams Gewest zelf geen bod op deze putten gedaan;
- b. werd door Rupelchemie een stortvergunning voor deze putten aangevraagd bij OVAM ;
- c. Zo ja wanneer;
- d. welke maatregelen zal de geachte Minister in dit geval nemen;
- e. wordt er momenteel reeds gestort in de betreffende putten;
- f. zo ja, welke maatregelen zal de Minister hiertegen laten nemen.

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid melden dat het inderdaad juist is dat de NV Chemie Rupel of ook officieel NV Prayon-Rupel genoemd, kleiputten gekocht heeft op de openbare verkoop van de failliete steenbakkerijen Landuyt en Van der Plancken.

Op de concrete vragen van het geachte lid kan ik het volgende antwoorden :

- a. Het Vlaamse Gewest heeft onrechtstreeks via de Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest een bod gedaan. De eerste maal gebeurde dit na de eerste zitdag waarna binnen de vijftien dagen een hoger bod kon worden gedaan. Gezien normaal een tweede zitdag moest volgen heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest onmiddellijk aan de administratie van het Ministerie van Financiën, Dienst Registratie en Domeinen, een schattingsverslag gevraagd voor al de te koop aangeboden kleiputten.

Aangezien voor een Openbaar Bestuur de vooropgestelde schattingsprijzen van het Ministerie van Financiën bepalend zijn heb ik aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest opdracht gegeven tijdens de tweede zitdag mee te bieden tot het ogenblik waarop de schattingsprijzen bereikt werden.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest is zo eigenaar geworden van kleiputten met een oppervlakte van 2 ha 41 are 40 ca

ter waarde van 976.770 F. Voor de overige percelen kon de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest niet meer hoger bieden gezien de geldende regelen inzake de aankoop van onroerende goederen door een Openbaar Bestuur. Zo is de NV Chemie Rupel eigenaar geworden van de overige kleiputten.

- b. De NV Chemie Rupel heeft een stortvergunning voor de gronden die in dezelfde put gelegen zijn en die zij reeds vroeger in eigendom had. Deze gronden palen aan de nu door Chemie Rupel aangekochte gronden. Voor de nieuw aangekochte gronden heeft de NV Chemie Rupel nog geen aanvraag ingediend.
 - c. Gezien het voorgaande kan hier niet op geantwoord worden.
 - d. Aangezien de NV Chemie Rupel hiervoor nog geen aanvraag deed moeten geen maatregelen worden genomen.
- Ik herinner het geachte lid eraan dat stortvergunningen bij de Bestendige Deputatie worden aangevraagd en door de Bestendige Deputatie al dan niet worden verleend. De openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest geeft daarover advies en kan tegen de beslissing in beroep gaan. Alleen in beroep ben ikzelf bevoegd.
- e. Er wordt gestort op gronden die in dezelfde kleiputten gelegen zijn en waarvoor vroeger vergunning werd afgeleverd, doch niet op gronden die in december 1982 verkocht werden.

- f. Hiervoor verwijs ik naar wat ik onder d) reeds vermeldde. Bovendien moet voor de gronden gelegen in dezelfde put die reeds enkele jaren eigendom zijn van andere bedrijven en waarop nu gestort wordt, vóór 15 mei 1983 een nieuwe vergunning worden aangevraagd. Dit dient te gebeuren in uitvoering van artikel 68, §1, van het decreet van 2 juli 1981 inzake het beheer van afvalstoffen en van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 inzake het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen. Nu reeds staat vast dat in deze put geen stortactiviteiten meer zullen worden gedoogd.

Vraag nr. 29
van 30 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Kleiputten in de Rupelstreek — Stortproblematiek

Met mijn parlementaire vraag nr. 4 van 26.10.1982 vroeg ik de geachte Minister of hij mij de verzekering kon geven dat de kleiputten die recent verkocht werden nooit als stortplaats zouden mogen dienst doen en dat naast de bestaande vuilnisbelten in de Rupelstreek geen nieuwe zouden bijgemaakt worden. Ten slotte vroeg ik wanneer de nodige middelen zouden bijgemaakt worden. Ten slotte vroeg ik wanneer de nodige middelen zouden voorzien worden om tot een uiteindelijke sanering van de Rupelstreek te komen.

In uw antwoord werd gezegd dat de stortproblematiek in de Rupelstreek en het beleid ter zake het voorwerp uitmaakte van een grondige studie. Er werd gesteld dat vóór het einde van het jaar door OVAM een voorstel tot sanering van de stortsituaties in de Rupelstreek wordt voorgelegd op basis van deze studie en rekening houdend met de resultaten van de georganiseerde consultaties.

Graag verneem ik van de geachte Minister het slotsultaat van het OVAM-voorstel tot sanering van de stortsites in de Rupelstreek dat vóór het einde van 1982 werd voorzien?

De onrust en bitsigheid van de plaatselijke bevolking is zo groot en zit zo diep dat ze geen uitstel meer duldt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

- Op basis van een nota van OVAM m.b.t. de stortproblematiek in de Rupelstreek werd begin december op mijn kabinet een vergadering gehouden met de beleidsverantwoordelijken van de Rupelstreek over de sluiting en de sanering van de stortplaatsen. De nota van OVAM, op basis van een grondige voorstudie, hield een voorstel in tot de sluiting en afwerking van minimaal 12 **stortterreinen**.
- Op deze vergadering werd met de **beleidsverantwoordelijken** van de Rupelstreek afgesproken dat op 7 februari 1983 door de GOM Antwerpen een voorstel tot afwerking van de bestaande stortsites zal worden voorgelegd aan de vertegenwoordigers van OVAM en van mijn kabinet.

Ik heb de eer het geachte lid te verzekeren dat ik niet zal nalaten hem, op het ogenblik dat m.b.t. deze voorstellen een beslissing wordt genomen, opnieuw te informeren.

Vraag nr. 30 van 30 december 1982 van de heer F. GEYSELINGS

Beerse — Ongecontroleerde afvalstoffen

Het moet droevig en bovendien ongezond zijn te wonen in een stortgebied zoals Rumst en Beerse, en zovele andere.

Sedert jaren moet de bevolking van de Rupelstreek en te Beerse het nemen dat hun woongebied dienst doet als vuilbak voor de rest van het land en zelfs voor buitenlands afval.

Te Beerse blijven de bewoners de stortperikelen niet meer nemen. Kenners aldaar zijn van mening dat het stort aan de Vossebrugstraat (Beerse) niet alleen complex is maar dat de exploitatievoorwaarde er met de voeten wordt getreden. Er wordt te hoog en industriële afval gestort !

Te Beerse bevinden zich ook privé-storten waarop dagelijks naar schatting 400 ton allerlei afval op ongecontroleerde wijze wordt samengebracht.

Kan de geachte Minister mij zeggen:

1. hoeveel legale en illegale vuilnisbelten zich thans te Beerse bevinden en hoeveel ton vaste afval dagelijks gemiddeld te Beerse wordt gestort;
2. hoe kan verklaard worden dat tegen een ongunstig advies van het gemeentebestuur van Beerse in, de hogere overheid toch een exploitatievergunning aflevert? Op wat wordt hier gesteund om een exploitatievergunning af te leveren ?
3. Kan er niets ondernomen worden om de bestaande privé-storten te controleren en te sluiten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Het aantal legale stortplaatsen in de gemeente Beerse bedraagt 3. Illegale stortplaatsen zijn niet aanwezig in voornoemde gemeente. Doch men vindt er echter wel kleigroefontginningen, waarin sluikstorters afvalstoffen deponeren zonder dat deze sluikstortingen kunnen beschouwd worden als een georganiseerde daad. Juiste gegevens betreffende de hoeveelheid gestorte afval zijn mij nog niet bekend, gezien de verplichting van een afvalstoffenregister pas in voege treedt, op het ogenblik wanneer een vergunning afgeleverd wordt in het kader van het decreet dd. 27/1/1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.
2. Krachtens artikel 26, §1, van het decreet dd. 2/7/1981 betreffende het beheer van afvalstoffen verleent, weigert of trekt de bestendige deputatie van de provinciale raad de vergunning in.

Artikel 27, §2, van voornoemd decreet bepaalt dat de Afvalstoffenmaatschappij, de Gouverneur van de provincie, het college van Burgemeester en Schepenen, de aanvrager van de vergunning, evenals de belanghebbenden, beroep kunnen instellen bij de Vlaamse Executieve tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie. Ook in het ARAB-systeem was beroep mogelijk. Het is mij niet bekend of de gemeenste Beerse van deze mogelijkheid in 't verleden gebruik gemaakt heeft.

3. In het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 2 1/4/1981, houdende aanduiding van de ambtenaren belast met het toezicht, kan gesteld worden dat er op dit ogenblik een intense controle bestaat door de toezichthoudende ambtenaren van de afvalstoffenmaatschappij en dat elke overtreding van de vergunningsvoorwaarden een passend gevolg krijgt.

Ik kan het geachte lid eveneens melden, dat voor één van de vergunde stortplaatsen te Beerse een PV van vaststelling werd opgesteld en deze stortplaats werd verzegeld op 23 december 1982. Op dit ogenblik zijn de saneringswerken gaande; van zodra deze de goedkeuring wegdragen van OVAM, kan de exploitant in het kader van zijn vergunning, deze stortplaats verder exploiteren.

Vraag nr. 31
van 30 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Zuiveringsstation te Turnhout — Capaciteitsvermogen

Een zoveelste studie uitgevoerd door **horito-studenten** heeft uitgewezen dat het zuiveringsstation te Turnhout niet meer aan de gestelde eisen voldoet.

Er werden in de genomen waterstalen geregeld hoge waarden in het influent gevonden voor BOD (organische stoffen) en COD (chemische zuurstof verbruik).

Er wordt een stijging van nitrieten, nitraten en fosfaten in het **effluent** vastgesteld. Het bacteriologisch onderzoek bracht aan het licht dat er een sterke faecale verontreiniging aanwezig is.

Een minder goede werking van een zuiveringsstation beïnvloedt uiteraard negatief de waterkwaliteit van de rivieren en de stromen. De immer stijgende bevuilding van de Aa-rivier — waarvan het water thans nog alleen geschikt zou zijn voor industriële doeleinden — is hiervan een duidelijk bewijs.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is de vaststelling van de Horito-studenten, wat betreft de onmacht of de slechte werking van het waterzuiveringsstation te Turnhout, slechts één van lokale aard of wordt dit ook vastgesteld bij andere zuiveringsstations ?
2. Is de minder effectieve werking van het waterzuiveringsstation te Turnhout te wijten aan sleet of wordt zijn capaciteitsvermogen voortdurend overbelast of is het toevoerwater zodanig bevuild dat een goede zuivering niet meer mogelijk is ?
3. Het zuiveren van afvalwaters zoals het thans geschiedt, zal ontegensprekelijk wel enig nut opleveren maar is globaal gezien deze methode geen plaaster op een houten been? Waarom wordt de oorzaak niet aangepakt in plaats van steeds de erg complexe en ver afgelegen symptomen te bestrijden ?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

1. De vaststelling van de Horito-studenten is inderdaad van lokale aard. De ontwerpcapaciteit van de RWZI te Turnhout bedraagt 55.000 i.e.

Uit een verslag van de dienst Waterzuivering van de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij van de Kempen blijkt dat de installatie te Turnhout overbelast is en dat een uitbreiding zich opdringt.

Bij de meeste andere waterzuiveringsstations in bedrijf, wordt vastgesteld dat de capaciteit, waarvoor ze ontworpen werden, nog niet werd bereikt.

2. Op dit ogenblik wordt door de VZW een inventaris opgemaakt van alle bedrijven in haar ambtsgebied die een lozingsvergunning dienen aan te vragen en/of reeds bezitten.
3. Voor wat betreft de zuivering van huishoudelijk afvalwater in dichtbevolkte centra zijn rioolwater-

zuiveringsinstallaties in een gecoördineerd beleid qua inplanting, dimensionering en bedrijfsvoering meestal de enige oplossing.

Voor wat betreft industrieel afvalwater dienen de bedrijven te voldoen aan de bepalingen van de lozingsvergunning, waarvan de algemene en sectoriële voorwaarden ook nationaal werden bepaald. Daarnaast kunnen ook bijzondere voorwaarden opgelegd worden in de lozingsvergunning, zodat de vuilvracht in de mate van het mogelijke aan de bron zelf kan beperkt worden.

Het is echter noodzakelijk dat een doelmatige frekwente controle wordt uitgevoerd naar de samenstelling van het afvalwater van de bedrijven, om na te gaan of aan de opgelegde voorwaarden wordt voldaan.

De pas opgerichte VZW zal binnenkort dan ook — na het verwerken van de lozingsdossiers — starten met haar controleactiviteit.

Vraag nr. 32
van 30 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Heidestraat te Bevel — Illegaal stort

Het gemeentebestuur van Nijlen meldde mij met zijn brief van 20.1.1982 dat bij de fusie (Bevel-Kessel-Nijlen) in elke gemeente een stortplaats in gebruik was, met name:

1. deelgemeente Bevel : Heidestraat, volledig in orde met de exploitatievergunning;
2. deelgemeente Kessel : Vogelzangstraat, zonder reglementaire exploitatievergunning;
3. deelgemeente Nijlen : Vogelzangstraat met tijdelijke exploitatievergunning.

Na de fusie werd enkel het stort te Nijlen, Vogelzangstraat in exploitatie gehouden maar is thans op bevel van de gezondheidsinspectie, wegens het illegaal storten, dit jaar gesloten.

Thans lees ik in het weekblad: „ Het Bouwbedrijf ” van 27.8.1982 in een daarin opgenomen lijst der vergunninghoudende stortplaatsen in Vlaanderen onder de provincie Antwerpen, dat te Nijlen (Bevel) nl. in de Herderstraat (blijkbaar Heidestraat) nog steeds een legaal stort bestaat. Kan de geachte Minister mij zeggen dat dit stort, Heidestraat te Bevel nog steeds als legaal stort wordt aanzien, zelfs dan als het gemeentebestuur van Nijlen dit heeft gesloten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Tijdens de inventarisatie van de stortplaatsen in het Vlaamse Gewest, door de dienst Toezicht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, werd de stortplaats van de gemeente Bevel, gelegen in de Heidestraat, nu deelgemeente van Nijlen, in de lijst van de vergunde stortplaatsen opgenomen.

Inderdaad werd door de Bestendige Deputatie van Antwerpen op 30/9/ 1963 een vergunning afgeleverd voor een periode van 30 jaar d.w.z. tot 30/9/ 1993.

Tijdens de inventarisatiebezoeken van OVAM bleek echter dat deze site reeds volgestort was en afgewerkt en de eindbestemming van weide heeft verkregen. De stortplaats bestaat dus niet meer.

Vraag nr. 33
van 30 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Kleiputten van Cuykens te Lier — Stortplaats

Naar aanleiding van recente gebeurtenissen wens ik bijkomende vragen te stellen in verband met mijn parlementaire vraag, gesteld op 28.9.1982, nr. 120, met betrekking tot de kleiputten van Cuykens te Lier.

In het antwoord hiervan wordt gezegd dat nog geen enkele daad werd gesteld die van die aard is dat men binnenkort met de exploitatie zou beginnen.

Graag bekom ik van de geachte Minister een antwoord op de hiernavolgende vragen.

1. Schepen Peeters van de stad Lier verklaarde tijdens een recent milieudebat dat de kleiputten van Cuykens weldra als stortplaats zullen dienst doen. Zijn er thans op ministerieel, provinciaal en gemeentelijk vlak meer gegevens hieromtrent bekend wat betreft de exploitatiedatum en -voorwaarden?
2. Als we Schepen Peeters mogen geloven, zullen er niet twee maar drie breekmolens in gebruik genomen worden. Klopt zulks met de waarheid en is het ook waar dat de derde breekmolen te Lier noodzakelijk is om het Mechels huisvuil te verwerken?
3. Waarom wordt geen gebruik gemaakt van de composteermethode die het opvullen van de bestaande kleiputten zal vertagen?
4. Als het waar is dat vele verbrandingsovens bijna en zelfs onder hun capaciteit werken, waarom dan geen oplossing uitgewerkt die voorzien dat zolang één verbrandingsoven in de streek onder zijn vermogen werkt, geen afval mag gestort worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op 8/4/1982 werd voor een duur van vijf jaar door de Bestendige Deputatie van Antwerpen een vergunning verleend aan IGEMO, tot het exploiteren van een stortplaats voor verkleind huisvuil en verkleind ambachtelijk en industrieel grofvuil in de putten van Cuykens gelegen te Lier, Mechelsesteenweg.

De voorwaarden opgelegd zijn deze van het ARAB, goedgekeurd bij regentsbesluit dd. 11/2/ 1946 en 27/9/ 1947 en deze vermeld in de bijlagen „ Mijnwezen ” ref. 50.119/F2.

Wat de punten 2 en 3 betreft kan ik melden dat een aanbesteding plaats had voor de installatie van een

breekwerf met 2 breekmolens met een variante voor 3 breekmolens. Meer kan ik op dit ogenblik niet zeggen omdat ik de OVAM opdracht heb gegeven een studie te maken over de opportuniteit van dergelijke investering in het kader van de meest recente gegevens, voorzien in het voorontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen dat op dit ogenblik in opmaak is.

4. Het is inderdaad zo dat vele **verbrandingsinstallaties** onder hun capaciteit werken.

Bij de optimalisatievoorstellen in het **voorontwerpplan** huishoudelijke afvalstoffen werd dan ook uitgegaan van de optie om alle bestaande installaties op hun maximale capaciteit te benutten.

Vraag nr. 34
van 30 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Heist op den Berg — Stortplaatsen

In de streek van Heist op den Berg bevinden zich enkele storten waarvan twee het vermelden waard zijn. Het betreft hier met name het stort gelegen aan de Maria Coolstraat te Heist o/d Berg en dit gelegen aan de Bruggeneindse Laak en de Herentalsesteenweg, eveneens te Heist o/d Berg.

Op de eerst genoemde vuilnisbelt bevindt zich een lozingsput waarin afvalolie en resten van tankwagens worden geloosd. Het tweede gebied wordt vooral aangewend om sloopafval weg te werken. Bovendien zou goede grond aldaar gedolven worden dienende voor tuinaanleg.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Werd OVAM reeds in kennis gesteld van het bestaan van het stort gelegen in de Coolstraat te Heist o/d Berg? Zo ja, wat wordt ter plaatse precies vastgesteld en welke maatregelen zullen eventueel getroffen worden om een einde te maken aan deze lozingen?
2. Is het stort dat zich bevindt ter hoogte van de Herentalsesteenweg en de Bruggeneindse Laak al dan niet een vergund stort?

In bevestigend geval worden de voorwaarden van exploitatie aldaar naar de letter nageleefd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

De beide vermelde stortplaatsen, Maria Coolstraat en de Herentalse steenweg zijn OVAM bekend.

Wat betreft :

1. Stortplaats Maria Coolstraat :

Op 17/9/1982 werd de burgemeester van Heist op den Berg verzocht, in toepassing van artikel 54 van het decreet dd. 2/7/1981 betreffende het beheer van afvalstoffen op te treden, gezien de bodem verontreinigd is door het lozen van afvalolie.

Tevens zijn autowrakken en lege vaten gestapeld. De overtreders werden dringend verzocht de nodige saneringswerken uit te voeren, dit d.m.v. een bevelschrift van de burgemeester d.d. 21/12/1982.

2. Stortplaats Herentalse Steenweg:

Ondanks de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen dd. 27/7/1982, bleek deze stortplaats in september 1982 nog steeds in gebruik.

Bij een schrijven van 17/9/1982 werd door OVAM de saneringswerken bevolen aan het gemeentebestuur. Voor genoemde stortplaats is er geen vergunning.

Voor beide vernoemde sites, heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest alle nodige schikkingen getroffen, opdat de saneringswerken met spoed worden uitgevoerd.

De opvolging van deze saneringswerken is een prioritaire bekommernis van OVAM.

Vraag nr. 35
van 30 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Aalst- Herdersem — Giftige afval

De Morgen brengt het nieuws dat te Aalst/Herdersem giftig afval, dat begin 1981 ontdekt werd door de Werkgroep Leefmilieu van Aalst, met een laagje aarde bedekt werd.

Een vluchtig labo-onderzoek wees uit dat het water uit een nabijgelegen beek koolwaterstoffen bevatte, afkomstig uit de verf- en leemindustrie. Omwille van de giftigheid van het gestorte afval besliste het schepencollege van Aalst het stort te laten opruimen door de bevuiler. Volgens dit krantebericht werden de opruimingswerken ondertussen gestaakt omwille van de hoge kosten. Een laagje aarde op het giftig afval blijkt eens te meer de simpelste en goedkoopste oplossing te zijn.

Is de geachte Minister van deze feiten op de hoogte? Als het inderdaad om giftig afval gaat, welke maatregelen zal hij dan nemen om deze giftbron te laten opruimen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

Het is mij bekend dat er op sectie nr. A-669/e en 669/d, eigendom van Pieters Kamiel, Grote Baan 282 — 2381 Herdersem — Aalst, afval werd gestort en dat de voornoemde exploitant niet over de vereiste vergunning beschikt.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest heeft ter zake een dossier aangelegd. Gezien het sluikestort op 25/2/1981 bij interpellatie op de gemeenteraadszitting aan het licht kwam, dit vóór dat OVAM was opgericht, kan ik het geachte lid melden, dat in samenwerking met de stedelijke dienst voor het Leefmilieu van de stad Aalst de provinciale dienst voor bescherming van het Leefmilieu en het

Ministerie van Arbeid en Tewerkstelling, op 17/4/1981 de afgraving werd uitgevoerd door containerdienst Van den Bosch, dit op bevel van de daartoe aangestelde onderzoeksrechter te Dendermonde, de heer L. Tas.

Prof. Dr. Apr. A. Heyndrickx, Directeur van het Laboratorium voor Toxicologie van de RUG heeft de monsters toxicologisch ontleed (verslag nr. 8 1.4.13). Uit het verslag van Prof. Dr. Apr. A. Heyndrickx blijkt dat de afvalstoffen ter plaatse aangetroffen niet ressorteren onder artikel 2 en 3 van het KB dd. 9/2/1976 en bijgevolg niet als giftig kunnen beschouwd worden.

OVAM zal echter zelf tot monsterneming en analyse overgaan. Op basis hiervan zullen maatregelen die zich opdringen genomen worden.

Vraag nr. 36
van 30 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Oppervlaktewateren — Vergunning voor lozing van afvalwater

De Wet van 26.3.1971 (BS 1.5.1971) op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, meer bepaald artikel 5, § 1, schrijft voor dat alle lozingen van afvalwater onderworpen zijn aan een vergunning.

Kan de geachte Minister mij 100% verzekeren:

1. dat alle bedrijven die afval lozen rechtstreeks in de Nete of in grachten, beken e.a. waterlopen, die in verbinding staan met de Grote Nete, over een geldige vergunning beschikken, hetzij afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen, hetzij de Directeur van de waterzuiveringsmaatschappij waaronder de lozingsplaats ressorteert;
2. dat aan de voorwaarden wordt voldaan waaraan de lozing volgens de vergunning moet voldoen;
3. dat regelmatig controle wordt uitgevoerd op de afvallozingen en wat de bevindingen dienaangaande zijn?
4. Hoe groot bedraagt het aantal eenheden verontreinigde belasting van het lozingswater van elk bedrijf, waarvan hierboven sprake, afzonderlijk?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen

1. Vergunningen voor lozing van afvalwater in oppervlaktewateren, worden niet afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen doch enkel door de Directeur van de waterzuiveringsmaatschappij waaronder de lozingsplaats ressorteert.

Wanneer door de pas opgerichte Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij de volledige inventaris zal opgesteld zijn van alle bedrijven die wettelijk in het bezit moeten zijn van een lozingsvergunning, zullen de eventueel ontbrekende lozingsvergunningen onmiddellijk afgeleverd worden.

Het niet bezitten van een officiële lozingsvergunning, ontslaat de bedrijven nochtans niet van de verplichting om aan de lozingsnormen te voldoen. Deze normen zijn immers voor praktisch alle industriële sectoren vastgelegd en van kracht geworden door de desbetreffende koninklijke besluiten houdende algemeen reglement en sectoriële lozingsvoorwaarden voor lozing van afvalwater in openbare riolen en in oppervlaktewateren.

- 2-3. De controle zowel van de emissie- als van de immissiekwaliteit bij lozing in oppervlaktewater, wordt uitgevoerd door verschillende laboratoria (o.m. IHE, provinciale laboratoria, labo van WZK).

Bij vaststelling van een niet-naleving van een lozingsnorm wordt het dossier volgens de wettelijk bepaalde procedures overgemaakt aan de gerechtelijke instanties.

4. De bepaling van het aantal eenheden verontreinigende belasting van industrieel afvalwater dat geloosd wordt in oppervlaktewater, is volop aan de gang. Immers, deze gegevens zijn bepalend voor de bijdrage die de industrie moet leveren in de kapitaalsvorming en in de werkingskosten van de watertzuiveringsmaatschappijen.

Wettelijke maatregelen zijn door ons genomen om de grootte van deze bijdrage voor elk bedrijf, in de loop van dit jaar vast te leggen.

Vraag nr. 37
van 30 december 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Grote Nete — Verontreiniging

Het water van de Grote Nete is volgens de laatste analyses sterkt verontreinigd met industrieel en huishoudelijk afval.

Volgens de informatie waarover ik beschik, zouden de woonkernen van: Geel, Oevel, Oosterlo, Wiekevorst en het villapark te Herenthout voor deze zware bevuilding mee verantwoordelijk zijn. Verder wordt de vinger gewezen naar het conservenfabriek Rena en La Corbeille, het industriegebied van Hulshout. Vooral Agfa Gevaert en de industrie gevestigd te Tessenderlo maken van de Grote Nete een gevaarlijke open riool.

Het water van de talrijke beken die uitmonden in de Grote Nete is grijs zwart gekleurd. Het water, als ik het nog zo mag noemen, vloeit over dikke slielagen, bevat organische, huishoudelijke en bio-industriële afval, olieproducten, detergents en witte vloeistoffen, rioolschimmels en macroscopische algen.

Op de oevers van deze waterloop bevinden zich waterpompen die water vanuit deze rivier in drinkbakken trekken (voor vee).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Dringen zich — naar aanleiding van deze ernstige bevuilding — geen serieuze maatregelen op om te beletten dat onwetenden en argelozen dit netewa-

ter gebruiken als drank voor hun vee en/of als bevloeiing voor hun tuin?

2. Op mijn parlementaire vraag nr 7 van 4.11.1982 in verband met het gepland waterzuiveringsstation te Hulshout werd geantwoord dat dit dossier in onderzoek is en dat als gevolg daarvan tevens een optimalisatiestudie wordt doorgevoerd om na te gaan of de bouw van een waterzuiveringsstation de Hulshout al dan niet nog noodzakelijk is. Wat is hiervan het resultaat?
3. Zal de fameuze circa 5 miljard kostende smeerpip (Tessenderlo-Antwerpen) ooit nog haar functie, waarvoor ze werd gebouwd, kunnen vervullen?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem het volgende mededelen:

1. Doorgaans wordt voor het drinken van vee, door landbouwers geen gebruik gemaakt van oppervlaktewater, wel van grondwater. Het risico van besmetting door het drinken van oppervlaktewater, zelfs wanneer het opzicht niet verontreinigd lijkt, blijft immers groot.

Het onttrekken van water is in sommige gevallen ook gereguleerd door de beheerder van de waterloop.

2. Het dossier in verband met het geplande waterzuiveringsstation te Hulshout, de nodige collectorwerken en de optimalisatiestudie wordt door de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma thans prioritair behandeld.
3. In haar zitting van 30 juli 1982 heeft de Vlaamse Executieve beslist het gedeelte van de collector tussen Tessenderlo en Antwerpen hydraulisch uit te testen.
De proeven zijn thans volop in uitvoering. De eerste testen kunnen dit voorjaar beëindigd worden. Ook draait het zuiveringsstation te Antwerpen-Noord actueel proef met water uit de nabijgelegen rivier, de Schijn.

Vraag nr. 38
van 11 januari 1983
van de heer D. VERVAET

Weidegebied rond het Liedekerkebos — Sluikstort

Het weidegebied rond het Liedekerkebos werd nu opgenomen in de beschermingsbesluiten van 20 november 1975 en 16 april 1976.

Op het ogenblik kan men op deze plaats een sluikstort en een autokerkhof aantreffen.

Graag kreeg ik van de geachte Minister antwoord op volgende vragen.

1. Werd er reeds een onderzoek ingesteld naar deze gang van zaken?
2. Wat zal u ondernemen om dit gebied opnieuw in zijn oorspronkelijke staat te brengen?

Antwoord

Vermits de vraag van het geacht lid een grondig onderzoek door de bevoegde Administratie veronderstelt, zal ik hem mijn antwoord rechtstreeks toesturen van zodra OVAM mij haar verslag overmaakt.

Vraag nr. 39
van 11 januari 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Noord-Limburg — Bodemverontreiniging door het zware en giftige metaal Cadmium

In Nederland werd melding gemaakt van het feit dat de bodem in zeven Nederlandse grensgemeenten zwaar verontreinigd is door het zware en giftige metaal Cadmium. Enkele weken geleden werd dit metaal aangetroffen in groenten, gekweekt in tuintjes van de gemeente Budel, grenzend aan de Belgische gemeente **Hamont-Achel**. Cadmium is een gif waarvan de werking in het lichaam pas na jaren zichtbaar wordt.

Over de oorzaken van de bodemverontreiniging in Nederland zijn geen duidelijke mededelingen gedaan. Wel werd verwezen naar grensoverschrijdende oorzaken, zoals bedrijven in Belgisch-Limburg of in de provincie Antwerpen.

In dit verband wens ik te vernemen:

1. a. of er in Belgisch-Limburg of in de provincie Antwerpen reeds onderzoeken werden verricht naar mogelijke bodemverontreiniging tengevolge van de aanwezigheid en productie van nijverheden, zoals Metallurgie **Hoboken-Overpelt** in Lommel (in het verleden) en Overpelt en Vieille Montagne te Balen;
- b. zo ja, of de resultaten van dit onderzoek reeds werden gepubliceerd en of de regering tengevolge ervan reeds bepaalde maatregelen heeft getroffen ;
2. of er een gericht onderzoek gebeurd is naar de eventuele gevolgen van de bodemverontreiniging door zware en giftige metalen zoals o.m. Cadmium, en b. het gebruik van groenten, waarin dergelijke metalen aangetroffen worden, voor de gezondheid.
3. Mochten dergelijke onderzoeken nog niet hebben plaatsgevonden, is de regering niet van oordeel dat hiertoe onverwijld opdracht dient gegeven te worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen :

1. Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie beschikt over vaste meetstations voor zware metalen, die permanent de lucht bemonsteren. In Limburg staan vier meetposten opgesteld: te Lommel, Overpelt, Genk en Hasselt. In het noorden van de provincie Antwerpen beschikt het Instituut over vijf meetposten in de omgeving van Beerse en één in de omgeving van Olen.

Het eerste jaarrapport (1/4/ 1980-31/3/ 1981) werd onlangs gepubliceerd.

Voor cadmium werden alleen te Beerse verhoogde waarden gemeten afkomstig van de lokale nijverheid.

Voor de periode 1/4/1981-31/3/1982 is de situatie niet gewijzigd. In opdracht van de Vlaamse Gemeenschap is een onderzoek lopende inzake de inventarisatie van de vervuiling door neerslag van metallische elementen in neervallend stof, via onderzoek op bodems, in situ groeiende gewassen en blijvende wisselkulturen. Uit deze studie blijkt dat in de onmiddellijke omgeving van de verontreinigingsbronnen te Overpelt en Balen een grote cadmiumverontreiniging gevonden wordt.

Lichtere cadmiumverontreiniging vindt met te Lommel en Beerse.

Voor een gedetailleerde beschrijving van de ruimtelijke spreiding van de vervuiling rond de bronnen zijn momenteel nog geen voldoende gegevens beschikbaar.

2. Tot op heden is er nog geen duidelijk gericht onderzoek geweest betreffende de gezondheidsaspecten bij bodemverontreiniging door cadmium.
3. In de provincie Limburg werd op verzoek van de heer Gouverneur een werkgroep opgericht inzake de problematiek van de bodempollutie door zware metalen.

Vraag nr. 40
van 11 januari 1983
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Beerse — Stortaanvraag van IOK

Wij ontvingen van de gemeente Beerse een schrijven i.v.m. hun standpunt aangaande de stortaanvraag van IOK in hun gemeente, waarvan een **copij** in bijlage.

Wij steunen hierbij het standpunt van zowel de oude als de nieuwe meerderheid in de gemeente aangaande de toelating tot slechts een beperkt stort voor huishoudelijke en gelijkgestelde afval toe te vertrouwen aan de gemeente Beerse zelf.

Wij zouden dienaangaande van de geachte Minister graag antwoord ontvangen op de volgende vragen.

1. Welke zijn de intenties van de heer Minister m.b.t. de stortaanvraag van de IOK voor het desbetreffende stort?
2. Op grond van welke studies zou eventueel besloten worden een toelating te verlenen tot het storten van m.n. industrieel afval?
 Verwijzend naar het punt 1 van het schrijven van de gemeente Beerse, wilden wij weten of er rekening werd gehouden met de geografische ligging van de bedoelde stortplaats en met de eventuele gevolgen voor het leefmilieu, zoals beschreven in het schrijven van de Gemeente.
 Indien een studie werd gemaakt, welke waren de adviezen en besluiten die eruit getrokken werden?
3. Op grond van welke redenen zou de uitbating van

bedoeld stort worden toevertrouwd aan IOK en niet aan de gemeente Beerse?

4. Wat behelst de overeenkomst met IOK exact? Wordt hierbij ook toelating verleend tot storten van afval afkomstig uit het buitenland? Welke garanties werden ingebouwd om te voorkomen dat giftig afval zou worden gestort?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag dd. 4/1/1983 kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. en 3. Volgens het voorontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen wordt te Beerse slechts één stortplaats voorzien, voor alle gemeenten uit die regio, en maximaal 4 voor het ganse gebied aangesloten bij IOK.

De bedoeling is juist te komen tot een beperkt aantal gecontroleerde stortplaatsen, die aan de gestelde uitbatingsvoorwaarden moeten voldoen.

Omdat deze eisen zo streng gesteld worden, gaat de exploitatie van een dergelijk stort de mogelijkheden van één gemeente te boven. Er wordt dan ook geopteerd voor een of andere vorm van samenwerking tussen de betrokken gemeenten op vlak van beheer en uitbating.

Ik wil het geachte lid ook wijzen op het feit dat één der uitgangspunten bij de opstelling van het plan voor huishoudelijke afvalstoffen de sanering betreft van de bestaande stortterreinen.

Vooraleer dit plan ter goedkeuring zal voorgelegd worden aan de Vlaamse Regering wordt een officiële consultatieprocedure gevoerd zoals bepaald in het decreet dd. 2/7/1981.

2. Tot op dit ogenblik zijn geen vergunningsaanvragen binnengekomen voor een industriële stortplaats.

Bovendien wordt, volgens de meest recente planologische gegevens, geen dergelijke stortplaats voorzien te Beerse.

4. Bij aflevering van een stortvergunning wordt duidelijk bepaald, welke afvalstoffen, afkomstig van welke gemeenten uit de regio, naar de stortplaats mogen afgevoerd worden.

Betreffende het storten van afval afkomstig uit het buitenland en in de mate dat dit problemen oplevert, worden de nodige wetgevende initiatieven genomen.

Wat betreft de overeenkomst met IOK, kan ik het geachte lid melden, dat IOK een vergunningsaanvraag moet indienen en zich dient te schikken aan de opgelegde voorwaarden, trouwens de gemeente Beerse zal hiervoor advies moeten uitbrengen.

Vraag nr. 41 van 11 januari 1983 van de heer 1. VAN BELLE

Eeklo- Balgerhoeke — Huisvuilverbrandingsoven

Naar ik verneem zou de werking van de huisvuilver-

brandingsoven te Eeklo-Balgerhoeke niet probleemloos verlopen.

Kan ik van de geachte Minister vernemen.

1. Of het met de waarheid strookt dat de huisvuilverbrandingsoven zelfs niet op 50% van zijn capaciteit werkt?
2. Wat er wordt aangevangen met de afvalassen? Zijn hiervoor bepaalde stortplaatsen voorzien? Zo ja, waar zijn deze gelegen? Zorgen deze restanten voor milieuhinder?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad, kan ik meedelen wat volgt.

De werking van de huisvuilverbrandingsoven is in de proefperiode. De huidige problemen met de koeling worden door de aannemer, op zijn kosten, opgelost.

1. Het is zo dat de oven in 1982 voor 50% bezet was. De installatie was toen wel in opstartperiode. Het plan dat door OVAM voorbereid wordt, voorziet een volledige bezetting van de installatie.
2. De afvalassen worden onder andere gestort te Burst. De industriële stortplaatsen kunnen hiervoor gebruikt worden. Deze zijn bijvoorbeeld gelegen te Burst, Dendermonde, Sint-Gillis-Waas, Kluisbergen, enz. De restanten zorgen niet voor milieuhinder.

Vraag nr. 42 van 11 januari 1983 van de heer W. KUYPERS

Antwerpse Kempen — Ongecontroleerd storten van buitenlandse bedrijven

Mij aansluitend bij de kongresbesluiten van de Vlaamse Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubehoud „Natuur 2000”, zou ik willen vernemen welke onmiddellijke maatregel de Minister wenst te nemen ten aanzien van het ongecontroleerd afvalstorten en vervoer, vooral in de Antwerpse Kempen vanuit Nederlandse bedrijven?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 7/1/1983 verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de interpellatie van de heer Ansoms, gepubliceerd in het beknopt verslag van de Vlaamse Raad van 14 december 1982 (nr. 6)

Vraag nr. 43 van 11 januari 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Gentse Kanaalzone — Luchtverontreiniging

Ingevolge mijn parlementaire vraag nr 101 van 9.8.1982 in verband met luchtverontreiniging in de Gentse Kanaalzone, ontving ik meetresultaten met betrekking tot SO₂, NO, NO₂ (stof) en CO (koolwaterstoffen) en dit over de periode van 27.7.1981/1.8.1982.

In het automatisch meetnet „luchtverontreiniging Gent (SO₂)” komen regelmatig „hoge waarden” en meer dan eens „zeer hoge maxima” voor. Het Gents College is bezorgd om het leefmilieu. Klaarblijkelijk is het College de woorden van de gewezen Secretaris-generaal van de VN Oe Thant indachtig die eens gezegd heeft: „Luchtbezoedeling is een collectieve zelfmoord die langzamer maar even onverbiddeijk is als oorlog.”

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. De bestaande meettoestellen analyseren luchtstalen in de Gentse Kanaalzone.
Wat wordt door de bevoegde Minister gedaan wanneer uit de meetcijfers blijkt dat de maxima-waarden worden overschreden?
2. Hoe wordt in de praktijk te werk gegaan om in zo'n uitgestrekte industriezone, waarin meerdere bedrijven gevestigd en verantwoordelijk kunnen zijn, de bevuiler op de sporen?
3. Krijgt het stadsbestuur van Gent kennis van alle meetresultaten en in bevestigend geval, wanneer?
4. Als uit een luchtanalyse blijkt dat bezoedeling abnormaal hoog is, welke autoriteit moet ingrijpen om de bevolking te beschermen?
5. Hoeveel hinderlijke bedrijven van 1 e en 2e klas komen in de Gentse Kanaalzone voor?
6. Bij het verzoek tot inplanting van een bedrijf vult het gemeente- of stadsbestuur het bouwdoosier aan met zijn advies.
Hoeveel positieve adviezen (%) werden door het stadsbestuur van Gent verstrekt voor wat betreft het totaal van de nog in bedrijf zijnde fabrieken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De vastgestelde overschrijdingen betreffen de in de EG-richtlijn van 15 juli 1980 voorziene limietwaarden voor SO₂ (350 µg/m³ 98%). Dit was het geval in de strenge winter van 1978-1979. Nadien werden deze waarden te Gent niet meer overschreden.

De EG-richtlijn verplicht de lidstaten tot passende maatregelen in samenwerking met de Commissie indien de norm overschreden wordt na 1 april 1983, wat dus niet meer het geval is.

Anderzijds bestaat er in Benelux verband een meldingsplicht bij overschrijding van SO₂ 400 µg/m³ dagwaarde, NO 200 µg/m³ dagwaarde, NO₂ 150 µg/m³ dagwaarde.

Deze meldingsplicht verplicht tot wederzijdse kennisgeving van de gemeten overschrijdingen en bij herhaalde overschrijding, op hetzelfde meetstation (meer dan 8 x per jaar) moet een onderzoek ingesteld worden naar de oorzaak van de concentraties.

Dit gebeurde voor de overschrijdingen genoteerd op het station te Merelbeke waaruit bleek dat het

hier een CS₂ interferentie betrof, waarvan de oorzaak inmiddels opgeheven is.

2. a. In de meeste gevallen is het mogelijk aan de hand van de pollutierozen, die aan de hand van de resultaten van de dagelijkse metingen in de windrichting kunnen opgesteld worden, de bedrijven aan te duiden die tenminste voor een gedeelte verantwoordelijk zijn voor sommige hoge gemeten waarden.
b. Aan de hand van de emissiegegevens van deze bedrijven, die geïnventariseerd zijn en permanent geactualiseerd worden, kan men zelfs de bijdrage van ieder van deze bedrijven tot de hoge vastgestelde waarden bepalen.
3. Het Gentse stadsbestuur ontvangt de rapporten van het zwavelrook meetnet en het automatisch meetnet voor luchtverontreiniging via het Gentse stadslaboratorium dat betrokken is bij de uitbating van het zwavelrook meetnet. Deze rapporten worden toegestuurd bij hun verschijnen, dit is na afloop van het betreffende jaarinterval.
De weekbulletins van het automatisch net worden toegestuurd aan de Gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen, een tiental dagen na het einde van de betreffende week. Op aanvraag kunnen deze aan het Gentse stadsbestuur toegestuurd worden.
4. Sinds jaren wordt er door de ter zake bevoegde administratie druk uitgeoefend op de hoger geciteerde bedrijven om de SO₂ emissies te beperken nochtans zonder bevredigend resultaat omdat de gewenste oplossingen in verschillende van deze bedrijven economisch niet haalbaar zijn, ofwel omdat de toegepaste procédés zich niet lenen tot een beperking van de SO₂-emissies. Alhoewel uit de resultaten van de meetnetten blijkt dat kortstondige zeer hoge waarden en betrekkelijk hoge gemiddelde waarden over een langere periode vastgesteld worden, moet men toch aannemen dat de alarmdrempel, deze die een onmiddellijk ingrijpen van de overheid vergt, zelden of niet meer overschreden wordt. Indien dit omwille van zeer ongunstige weersomstandigheden het geval is, dan worden in de elektriciteitscentrales en de petroleumraffinaderijen de bepalingen van de artikelen 15 en 17 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1875 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxiden en stoffdeeltjes afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties toegepast. Deze bedrijven gaan dan over op het stoken van zwavelarme brandstof waarover zij permanent moeten beschikken. Indien het moest nodig blijken kan de overheid bovendien het tijdelijk stilleggen van andere SO₂ verspreidende bedrijven bevelen.
5. De bedrijven die in de Gentse kanaalzone zijn gelegen en die verantwoordelijk zijn voor de hoge emissiewaarden aan SO₂ zijn voldoende gekend en niet zo talrijk in aantal. Het aantal eerste-klas inrichtingen die in deze zone gevestigd zijn kan zo nodig opgezocht worden, maar de kennis van het aantal doet hier weinig ter zake. Dit geldt des te meer voor de tweede-klas inrichtingen waarvan het aantal slechts kan geleverd worden door de gemeentebesturen-

6. Deze vraag ressorteert onder de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, en zal door hem beantwoord worden

Vraag nr. 44
van 11 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Willebroek — Luchtverontreiniging

Willebroek lijdt sinds jaren onder een zware industriële verontreiniging. Volgens de Gazet van Antwerpen heeft dr De Zaeger, directeur van het plaatselijk ziekenhuis, een studie aan de luchtbezoedeling te Willebroek gewijd.

Volgens deze arts is de luchtverontreiniging voor mens, dier en plant nefast. Luchtbezoedeling is verantwoordelijk voor verhoogde vatbaarheid voor luchtwegeninfecties, bronchitis, bloedarmoede en hoofdpijn. De dokter nam zelfs het vreselijk woord „longkanker” in de mond. De bezoeling te Willebroek werkt ook nadelig in op land- en tuinbouw, fauna en flora. Ook worden vele materialen door luchtbezoedeling aangetast wat tot corrosie en bevulling van de gebouwen leidt.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de hiernavolgende vragen.

1. Zijn er meetresultaten van luchtstalen te Willebroek genomen, bekend? Zo ja hoe dikwijls worden die genomen en welke zijn eventueel de in 't oog springende afwijkingen?
2. Als de toestand voor de volksgezondheid te Willebroek zo alarmerend is, welke maatregelen werden of worden getroffen om de bevolking tegen deze bezoedeling te beschermen?
3. Dr De Zaeger adviseert bij mistig weer een neusmond-masker te dragen om zich enigszins te beschermen tegen het rondvliegend industrieel afval. Is de toestand te Willebroek in sommige klimatologische omstandigheden dan zo ernstig dat tot deze veiligheidsmaatregel zou moeten overgegaan worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op het grondgebied van Willebroek bevindt zich doorlopend één meetstation van het automatisch meetnet voor luchtverontreiniging, ter hoogte van de kanaalbrug van de A12, op de steenweg naar Ruisbroek.

Het station meet de volgende componenten: zwaveldioxide, stikstofmonoxide, stikstofdioxide en zwevend stof.

1979-80	SO ₂ µg/m ³	NO µg/m ³	NO ₂ µg/m ³	Stof µg/m ³
zomer	50	64	148	87
winter	58	96	100	206

Voor de laatste drie jaren werden op dit station de volgende 98% waarden gemeten op basis van 24 h. berekende waarden en voor het ganse jaar.

98%	µg/m ³	SO ₂	NO	NO ₂	Stof
1979-80	179	172	121	288	
1980-81	221	86	131	325	
1981-82	224	177	118	390	

Voor SO₂ zijn de waarden normaal en is er op dit station dus geen overschrijding van de E.G. norm (98% µg/m³).

Voor NO en NO₂ zijn de gemeten waarden hoger dan het gemiddelde van het meetnet.

De Benelux streefwaarden voor NO (200 µg/m³); NO₂ (150 µg/m³) wordt door de 98% niet overschreden.

Het station is uiteraard niet representatief voor gans Willebroek. Het meetnet zal daarom lokaal uitgebreid worden met 2 stations.

2. Opdracht werd gegeven tot een meer diepgaand onderzoek, teneinde over de nodige elementen te beschikken voor een volledige evaluatie van de toestand en eventuele saneringsmaatregelen tot emissiebeperkingen.
3. Uit de inlichtingen die ik kon bekomen, blijkt dat de studie waarnaar wordt verwezen van de hand van Dr. De Zaeger, dateert van 12 jaar geleden. De luchtverontreiniging die in die tijd bestond, was voornamelijk veroorzaakt door de Cockerill-fabrieken die echter sedert 8 jaren gesloten zijn. De toestand is sedertdien duidelijk verbeterd.

Vraag nr. 45
van 11 januari 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Waterzuiveringsmaatschappijen — Overname van bestaande installaties

De gemeentebesturen hebben het moeilijk, zeker deze die een milieu-hygiënisch beleid ter zake riolering en waterzuivering hebben gevoerd.

Hun begrotingen worden met vele miljoenen belast, ter aflossing van de leningen, voor de oprichting van zuiveringsstations en de verbinding daarheen met rioolcollectoren.

De overname van deze instellingen, die ook grote werkingskosten voor de gemeenten veroorzaken, door de waterzuiveringsmaatschappij werd herhaaldelijk in uitzicht gesteld.

Wanneer zal dit gebeuren?

Een en ander betekent immers een belangrijke last en vermits vele gemeenten hun collectorenstelsel nog niet volledig hebben afgebouwd, zal het stilleggen van de planning tot gevolg hebben dat meerdere zuiveringsstations met ontoereikend debiet gaan werken.

De gedane investeringen zullen dus slechts gedeeltelijke uitwerking hebben.

Daarom is een antwoord, met daarin een duidelijke opgave van tijdstip, uiterst gewenst, om te vermijden dat de gemeenten van verdere planning zouden afzien.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. De overnamen van bestaande installaties, in aanbouw of in werking, die betrekking hebben op de waterzuivering, door de waterzuiveringsmaatschappijen dient wettelijk geregeld d.m.v. een decreet dat de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging met bijzondere bepalingen, eigen aan het Vlaamse Gewest, aanvult.

Het ontwerp van dit decreet heb ik voor advies bij de Raad van State ingediend. Ook dienen de besprekingen dienaangaande met mijn collega van het Openbaar Ambt te worden afgerond.

Dit ontwerp van decreet zal vervolgens door de Vlaamse Raad kunnen behandeld worden.

2. Voor wat de overname betreft van projecten i.v.m. waterzuivering die zich in de fase van studie of ontwerp bevinden, heb ik bij de Vlaamse Executieve een ontwerp van omzendbrief voorgelegd die per 1 februari zal van kracht worden en waarbij wordt bepaald dat deze projecten overgenomen worden door de waterzuiveringsmaatschappijen.

Vraag nr. 46 van 13 januari 1983 van de heer W. KUIJPERS

Vlaamse Gewest — Behandeling van afvalstoffen

Graag vernam ik van de geachte Minister zijn beleid ten aanzien van het storten van afvalgips?

Mag ik tevens vernemen in hoeverre er in Vlaanderen asbestafval gestort wordt, welke speciale maatregelen zijn daarvoor voorzien?

Mag ik van de geachte Minister eveneens vernemen welke behandeling hij voorbehoud aan vliegias?

Is het zo dat dit produkt kankerverwekkende stoffen bevat?

Indien het afkomstig zou zijn van verbrandingsinstallaties zou het dioxine inhouden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid mededelen wat volgt.

1. De huidige verwerkings- en/of verwijderingsmethodes van afvalgips zijn de volgende :
 - a. dumping in het aquatisch milieu;
 - b. storten in sedimentatiebekkens;
 - c. verwerking in de bouwnijverheid;
 - d. gebruik als bodemverbeteringsmiddel ;
 - e. gebruik als meststof;

- f. terugwinning van de elementaire componenten als bron voor chemische produkten;
- g. toepassing in de wegebouw ter stabilisering van gronden en als ophogingsmateriaal.

Van de totale hoeveelheid afvalgips die voortgebracht wordt (ca. 2,5 miljoen ton/jaar, variërend naargelang het watergehalte), wordt ongeveer 200.000 ton „droog” in de gipsnijverheid aangewend. Deze nijverheid gebruikt slechts 40.000 ton natuurlijk gips.

Vermits de verschillende huidige verwerkingsmethodes nog in het stadium van onderzoek zijn en dat hierbij nog verscheidene technische problemen moeten opgelost worden is de enige oplossing het opslaan of storten op de bodem waarbij een vergunning voor monostorten wordt afgeleverd met voorwaarden conform aan de uitvoeringsbesluiten voor het storten van industriële afvalstoffen.

Deze voorwaarden dienen wel aangevuld en aangepast aan de te storten materie, namelijk afvalgips.

Deze opslag is dan ook in afwachting van de praktische realisatie van bovenvermelde „ herbruik ”-methodes, de enig mogelijke.

2. Ik wil er het geachte lid op wijzen dat alleen asbestcement gestort wordt. Hierbij wordt een vergunning voor monostorten voorzien met voorwaarden conform aan de uitvoeringsbesluiten voor het storten van industriële afvalstoffen. Deze voorwaarden dienen wel aangevuld en aangepast aan de te storten materie, namelijk asbestcement.

Voor wat betreft asbestafval dient erop gewezen dat het hier gaat om een giftige stof. Dit kan na verpakking en voorbehandeling opgeslagen worden, zoals gebruikelijk in het buitenland, bijvoorbeeld in zoutmijnen.

3. a. Ongeveer 2/3 van de totale vliegias productie wordt momenteel gestort op monostorten.

De belangrijkste alternatieve verwerkingswijzen zijn :

- ingrediënt in cement;
- lichtgewicht-aggregaten;
- vervangmiddel voor cement in beton;
- bijmengingsprodukt in bakstenen;
- bodemstabiliseringsmateriaal;
- minerale vulstof voor asfalt;
- vulmateriaal bij de wegebouw;
- bodemconditioneringsmiddel in de landbouw;
- gebruik in de waterzuivering bij de fosfatie.

De beleidsopties zijn hierbij dezelfde als voor afvalgips.

- b. De verschillende analyses die tot op heden werden uitgevoerd wijzen erop dat het gehalte van de assen aan organische stikstof, zowel kankerverwekkende als andere, duidelijk lager is dan 1 mg/kg droge stof, zodat a fortiori de assen minder dan 1 mg/kg droge stof kankerverwekkende bestanddelen bevatten.

(art. 148 decies van het ARAB) (Al de ver-
noemde kankerverwekkende stoffen bevatten
ten minste een stikstofatoom in hun molecu-
le).

- c. De tot op heden uitgevoerde analyses hebben slechts spoorgehalten aan dioxine opgeleverd waarvoor tot nu toe geen gevaarlijke gevolgen aangetoond werden.
Voorzichtigheid is evenwel geboden zodat deze vliegasse enkel onder gecontroleerde voorwaarden mag worden verwijderd.

Vraag nr. 47
van 13 januari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Hobokense Polder — Stortplaats Vandenbosch

Destijds werden van de zogenaamde stortplaats Vandenbosch in het natuurgebied Hobokense Polder grondstalen geanalyseerd.

Welke waren de definitieve resultaten hiervan en de daarbij aansluitende beleidsopties voor dit gebied?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Uit het laboratoriumonderzoek, uitgevoerd door het PIH Antwerpen, blijkt dat in de opgehoogde gronden, in het gebied van de Hobokense Polder, anorganisch industrieel afval in kleine hoeveelheid werd aangetroffen. Ook vond men duplicatorinkt, eveneens een relatief kleine hoeveelheid en afval met 33% solventen.
2. Wat de beleidsopties betreft ben ik nog niet in het bezit van de gegevens omtrent het voorontwerp van afvalstoffenplan dat in uitvoering van artikel 13 van het decreet dd. 2.7.81 betreffende het beheer van afvalstoffen door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest in voorbereiding is.

Vraag nr. 48
van 13 januari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Vlaamse Gewest — Storten van afval door buitenlandse firma's

Mag ik van de geachte Minister vernemen op welke plaatsen buitenlandse firma's in Vlaanderen afval storten?

- a. gecontroleerd?
- b. niet-gecontroleerd?

Waaruit bestaat deze controle?

Meent de Minister niet dat iedere wagenlading onvoldoende op heel haar inhoud kan nagegetrokken worden?

Naar ik meen te weten heeft destijds de Economische Raad voor de Provincie Antwerpen een studie gewijd

aan de afvalproblemen; zo ja, wanneer? Hoeveel koste deze studie? Welke gevolgen werden aan deze studie gegeven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het mij niet mogelijk is nu reeds al de gevraagde gegevens te bezorgen.

Ik heb de betrokken besturen opdracht gegeven mij de gevraagde informatie zo spoedig mogelijk over te maken.

Van zodra ik er over beschik, zal ik ze rechtstreeks aan het geachte lid toezenden.

Vraag nr. 49
van 13 januari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Verwerking van giftig afval — EEG-richtlijnen

Mag ik vernemen welke de voornaamste geldende EEG-richtlijnen zijn inzake de verwerking van giftig afval?

Wanneer werden zij uitgevaardigd?

In welke mate werden ze door België/Vlaanderen wettelijk omgezet — sedert wanneer?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. EG richtlijnen inzake de verwerking van giftige afval.
 - Richtlijn van de Raad van 6 april 1976 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (76/403/E.E.G.). Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen van 24 april 1976 pp L 108/4 1 - L 108/42.
 - Richtlijn van de Raad van 20 maart 1978 betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen (78/319/EEG). Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen van 31 maart 1978 pp L 84/43 - L 84/48.
2. Nationale wetgeving inzake giftige afval.
 - Wet op de giftige afval van 22 juli 1974 — Ministerie van Teverkstelling en Arbeid. Belgisch Staatsblad van 1 maart 1975 pp 2365-2371.
 - Koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de giftige afval van 9 februari 1976. Ministerie van Teverkstelling en Arbeid, Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, Ministerie van Financiën, Ministerie van Verkeerswezen, Ministerie van Landbouw, Ministerie van Openbare Werken en Ministerie van Economische Zaken. Belgisch Staatsblad van 14 februari 1976 pp 1650-1657.

3. Regionale wetgeving inzake giftige afval.

- Decreet betreffende het beheer van afvalstoffen van 2 juli 1981 — Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Belgisch Staatsblad 25 juli 1981 pp 9334-9340. Inzonderlijk artikels 13, § 1, 1 tot 9 en 34, 44.

Vraag nr. 50
van 13 januari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Vlaamse Gewest — Gecontroleerde stortplaatsen

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoeveel gecontroleerde stortplaatsen in Vlaanderen over een volledig afwateringssysteem met controlemogelijkheid beschikken?

Welke technische bepaling kent de Minister toe aan het begrip „gecontroleerde stortplaatsen“?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Het is niet mogelijk het geachte lid mede te delen hoeveel gecontroleerde stortplaatsen in Vlaanderen over een volledig afwateringssysteem met controle-mogelijkheden beschikken vermits deze informatie niet systematisch in het ARAB-vergunningssysteem werd opgenomen.

In 't raam van het nieuwe vergunningssysteem zal het wel mogelijk zijn over deze gegevens te beschikken.

De nieuwe vergunningsaanvragen dienen vóór 15 mei 1983 bij de Bestendige Deputaties ingediend te worden.

Pas daarna kan de gevraagde informatie nagetrokken worden.

Onder gecontroleerd storten, wordt verstaan de methode van afvalverwijdering waarbij de behandeling van afvalstoffen zodanig gebeurt dat de bezwaren van het ongecontroleerd storten worden ondervangen. Gecontroleerd storten is bijgevolg het op of in de bodem verwerken van afvalstoffen op een zodanige wijze en plaats dat tijdens en na de stortfase een minimum aan milieuhygiënische en esthetische bezwaren optreedt, terwijl na de voltooiing het stort een positieve functie in het landschap kan vervullen. Door deze methode wordt alle schade of risico voor de openbare gezondheid of veiligheid uitgeschakeld.

Het gecontroleerd storten werd opgelegd door artikel 25 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21 april 1982 bepaalt de voorwaarden die gelden voor het storten van afvalstoffen in of op de bodem en beschrijft de storttechnieken eigen aan het gecontroleerd storten.

Vraag nr. 51
van 13 januari 1983
van de heer W. KUIJPERS

Bedrijfsterrein te Schoten — Giftig afval

In oktober 1981 werd onze aandacht gevestigd op het feit dat op het bedrijfsterrein van de Exploitatie Maatschappij Schoten reeds jaren roestende vaten giftig afval, zonder controle, opgeslagen waren.

Mag ik precies vernemen wat er met deze afval gebeurde?

Welke was de inhoud van deze vaten?

Hoe groot is de jaarlijkse giftige en gevaarlijke afvalproductie in Vlaanderen?

Wie behandelt de verwerking ervan?

Welke onschadelijke venverkinginstallaties hebben we voor giftige afval in Vlaanderen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

De vaten die zich bevinden op het terrein van de Exploitiemaatschappij Schoten, liggen op een omheind gebied waartoe slechts via een hekken, voorzien van een slot, toegang mogelijk is. Zij bevinden zich deels op een zandgrond, deels op een betonnen vloer. Zij bevatten koolteer en uitgedroogde verfresten. In volume vertegenwoordigt dit circa 400 m³. Deze vaten werden tot hiertoe niet verwijderd.

Aangaande de exacte gegevens omtrent giftige afvalstoffen, kan men bij de OVAM slechts uitgaan van ramingen waaruit blijkt dat men voor Vlaanderen met een produktie mag rekenen van 100.000 ton/jaar aan giftige afval overeenkomstig de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval en het daarbij aansluitend KB van 9 februari 1976.

Gezien de meldingsplicht pas verplichtend wordt in het Vlaamse Gewest vanaf 10 februari 1983, kunnen exacte cijfers voor Vlaanderen nog niet meegedeeld worden. Niettemin kunnen exacte gegevens ter zake op het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid voor handen zijn.

De verwerking van giftige afvalstoffen gebeurt gedeeltelijk in eigen land door erkende verwerkers terwijl de meerderheid door toedoen van erkende verwerkers uitgevoerd wordt naar Nederland en Frankrijk. Ten slotte wordt nog een gedeelte verbrand op zee.

In Vlaanderen beschikt men, benevens de installatie voor de ontgiftiging van cyaniden van het Studiecencentrum voor Kernenergie die voor de behandeling van de massale cyanide-volumes van Hanêche heeft gediend, over 2 recuperatie-installaties voor verontreinigde solventen :

1. Biolux n.v.
Ritwegerlaan 1
1830 Machelen
2. De Neef Chemie n.v.
Industriepark 8
3 100 Heist-op-den-Berg.

Vraag nr. 52
van 17 januari 1983
van de heer D. VERVAET

„ De Kellenborre ” te Hoeilaart — Opslagplaats

In de gemeente Hoeilaart wordt het gebied dat gelegen is binnen de aflijning van de Molenstraat, de Tenboslaan en de Weemstraat, ter plekke genoemd „de Kellenborre”, vandaag gebruikt als opslagplaats voor gronden, steenslag en kasseien. Hiervoor werden bomen en struwelen gekapt, het planten- en kruidenkleed verwoest, de vele bronnen dichtgegooid.

Opgemeld gebied bevindt zich duidelijk in een natuurgebied (Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse).

Ik wil de geachte Minister hierover volgende vragen stellen.

1. Welk bestuurslichaam (gemeente, provincie) is verantwoordelijk?
2. Welke maatregelen zal de Minister nemen om aan deze milieu-onvriendelijk ke praktijk ken een einde te stellen?
3. Geeft de Minister bevel om „de Kellenborre” in zijn oorspronkelijke toestand de herstellen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde materie ressorteert onder de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

De vraag zal door hem beantwoord worden.

Vraag nr. 53
van 17 januari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Kleine Netevallei te Emblem (Ranst) — Vuilnisbelten

Op 4.5.1982 bracht ik via een mondelinge vraag nr. 37 ter kennis dat in de kleine Netevallei te Emblem (Ranst) huishoudelijke- en industriële afval werd gestort.

In het antwoord werd gezegd dat de bevoegde gezondheidsinspecteur de nodige stappen bij de burgemeester zou ondernemen om de stortplaats te doen sluiten. De Minister maande in toepassing van artikel 22, punt 1 van het ARAB de burgemeester aan de nodige maatregelen te treffen.

Op 16.9.1982 bracht ik met een aanvullende parlementaire vraag nr. 108 ter kennis dat het storten van afval in dit gebied onverminderd verder ging en waarom de bevoegde Gezondheidsinspecteur niet handelend optrad.

Het antwoord hierop was dat om reden van de ge-

zondheidstoestand van de uitbater een nieuwe termijn bepaald werd — nl. tot 15. II. 1982 — binnen dewelke de uitbater de gelegenheid geboden werd de stortplaats te saneren.

Op 6.12.1982 stelde ik OVAM persoonlijk — per telefoon — ervan in kennis dat het storten nog steeds verder gaat.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Liggen er in de Kleine Netevallei vanaf Lier tot Herentals vuilnisbelten waarvoor een wettelijke vergunning werd afgeleverd?
2. Uit informatie blijkt dat de burgemeester van Ranst een verzegeld stort te Emblem (in de Kleine Netevallei) verbroken heeft. Als dat waar is, op basis van welke wettelijke gronden werd de verzegeling verbroken?
3. Sinds jaren werd in dit gebied allerlei huishoudelijke en vooral industriële afval tot **vlakbij** het drinkwaterkanaal gestort. Werden op deze plaatsen reeds grondstalen voor onderzoek genomen? Zo ja, wat waren de uitslagen?
4. Welke maatregelen zal de geachte Minister treffen om eindelijk komaf te maken met het bevuilen vernietigen van onze natuurgebieden die terzelfdertijd een waardevol waterspaarbekken vormen bij wateroverlast?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Volgende vergunde stortplaatsen bestaan in de kleine Netevallei :
 Lier Mechelsesteenweg
 Lier Kesselsesteenweg
 Heist op den Berg, Broekmansstraat
 Heist op den Berg, Herentalsesteenweg
 Heist op den Berg, Eckelpoel
 Heist op den Berg, Dalstraat
 Berlaar Legrellestraat
 Berlaar Hertstraat
2. Het is mij onbekend wie de zegels heeft verbroken; noch de plaatselijke politie, noch de toezicht houdende ambtenaar heeft dit kunnen opsporen. Chronologisch gebeurden de volgende feiten :
 1. PV opstelling door OVAM dd. 4.8.1982
 2. Op grond van artikel 16 van het ARAB en met gunstig advies van de gezondheidsinspecteur werd een tijdelijke stortvergunning verleend aan het gemeentebestuur dd. 16.11.1982. Het is duidelijk dat gelet op artikel 65 van het decreet dd. 2.7.1981 het college dergelijke vergunning niet kan afleveren en ten onrechte toepassing heeft gemaakt van artikel 16 van het ARAB, dat voor de behandelde materie sedert 15.5.1982, datum publikatie in het BS van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 2 1.4.1982, inzake het verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen, is opgeheven. Het gemeentebestuur en de gezondheidsin-

specteur zijn m.i. duidelijk hun bevoegdheid te buiten gegaan. Op 9.12.1982 (PV 82/LB/17) werd de stortplaats verzegeld. Er dient wel opgemerkt dat in samenspraak met de exploitant en de gezondheidsinspecteur OVAM de toestemming heeft gegeven de saneringswerken te beëindigen uiterlijk op 15.11.1982.

3. Het is mij niet bekend dat er in dit gebied grondstalen werden genomen.
4. Door middel van de OVAM en, door toepassing van het decreet dd. 2.7.1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de daaraan verbonden uitvoeringsbesluiten zullen er gepaste maatregelen genomen worden om de hinderlijke aspecten voor ons leefmilieu op bevredigende wijze weg te werken.

De toezichthoudende ambtenaren van OVAM leveren op dit ogenblik reeds een efficiënt toezicht.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat in het kader van onze budgettaire mogelijkheden alles in het werk is gesteld om voldoende controle uit te voeren, derwijze dat milieuhinder zoniet uitgeschakeld, dan wel tot een minimum herleid werd en zal worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 69
van 11 januari 1983
van de heer W. KULJPERS**

BRT-TV — Programma's voor doven en hardhorenden

Het ware aangewezen ten gerieve van doven en hardhorenden zoveel mogelijk TV-programma's te voorzien, hetzij van onderschriften, hetzij te laten begeleiden door gebarentaal, hetzij van samenvattende tekstbeelden.

Het is niet omdat deze groep numeriek niet tot de grootste drukkinggroepen in onze gemeenschap behoort, dat zij geen deel zouden moeten hebben aan het culturele- en actualiteitsgebeuren.

Mag ik dienaangaande van de geachte Minister zijn beleidsintenties voor de toekomst vernemen?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD**

**Vraag nr. 48
van 26 januari 1983
van de heer E. DESUTTER**

Vlaamse Gewest — Aankopen van bos- en natuurgebieden

Tijdens de jaren 1980, 1981 en 1982 werden in totaal voor meer dan 2.256 ha bos- en natuurgebied door het Vlaamse Gewest aangekocht. De Vlaamse Executieve heeft reeds herhaaldelijk zijn bekommernis uitgedrukt over het behoud en de bescherming van onze duinen. Van de geachte Gemeenschapsminister vernam ik thans graag, per jaar en per provincie, welke oppervlakte verworven werd door onze Vlaamse Gemeenschap.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zijn vraag gedetailleerd onderzoekswerk vergt.

Van zodra de gegevens, die bij de verschillende betrokken besturen worden verzameld, in mijn bezit zijn, zal ik het geachte lid de gewenste inlichtingen kunnen mededelen.

**Vraag nr. 57
van 2 februari 1983
van de heer F. GEYSELINGS**

Ruilverkavelingsprojecten — Kosten

Kan de geachte Minister mij zeggen.

1. Hoe groot het bedrag is (in absolute cijfers) dat uitgegeven werd aan, ruilverkavelingsprojecten en daarbij niet horende werken, zoals het verbreden van beken, e.a. in Vlaanderen?
2. Hoeveel % in 1982 meer of minder, vergeleken bij vorig jaar, uitgegeven werd aan ruilverkavelingen beeksaneringswerken behorende bij de ruilverkaveling en aankopen voor natuurgebieden?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat aan de bevoegde administratie opdracht werd gegeven mij de kwestieuze vergelijkende tabellen over te leggen.

Zodra ik erover beschik, zal ik niet nalaten aan het geachte lid de gevraagde gegevens mede te delen.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.